

Danes za jutri

Koliko bomo prispevali za financiranje nekaterih nalog v krajevnih skupnostih

Delovni ljudje in občani v vseh 26. krajevnih skupnostih občine Velenje smo se 20. aprila 1980 že tretjič odločili, da bomo s svojimi sredstvi v obliki samopriskpeva pomagali reševati ključna vprašanja na področju družbenih in komunalnih dejavnosti. Letos zaključujemo 5-letno obdobje te pomembne in obsežne družbene akcije, v kateri smo z veliko mero enotnosti in solidarnosti dosegli izredne uspehe pri razvoju in izenačevanju našega splošnega družbenega standarda. V precejšnji meri se je spremenila podoba KS.

Hiter in vsestransko dinamičen razvoj naše občine in zaposlovanje novih delavcev poraja vrsto odprtih vprašanj tako na področju izobraževanja, zadovoljevanja kulturnih potreb, kot na področju komunikacij. Odločiti se moramo med dvema variantama: ali pristati na to, da nas ob omejenih dohodkovnih zmognostih gospodarstva začne čas prehitevanja in počakamo, da bodo gradili potrebne objekte šele takrat, ko bo imelo gospodarstvo na voljo dovolj dohodka tudi za širše družbene potrebe ali pa, da del bremena prevzamemo vsak nase in tako obdržimo sedanjo stopnjo družbenega razvoja v naši občini. Samo tako se lahko konkretno vključimo v stabilizacijska prizadevanja.

Odločitev občanov za krajevni samopriskpek pomeni, odločiti se za skupni program in program tistih nalog v posameznih KS, ki pomenijo izboljšanje življenjskih in drugih pogojev za zadovoljevanje potreb KS oziroma delovnih ljudi in občanov.

V skladu z opredelitvami republiške skupščine predlagamo, da v naslednjem samopriskpevu prispevne stopnje zmanjšamo za 1/4. Zato predlagamo, da bi samopriskpek v denarju za dobo 5 let (to je od 1. 5. 1985 do 30. 4. 1990) plačevali takole:

- 1,5 % od neto OD zaposlenih iz delovnega razmerja,
  - 1,5 % katastrskega dohodka kmetijskih zemljišč in od vrednosti za posek odkazanega lesa zavezancev od kmetijske dejavnosti,
  - 1,5 % od osebnega dohodka in ostanka čistega dohodka od zavezancev, ki samostojno opravljajo s svojimi sredstvi in osebnim delom gospodarske ali poklicne dejavnosti,
  - 7,5 % od odmerjenega davka od opravljanja gospodarskih dejavnosti, ki se plačuje v pavšalnem letnem znesku,
  - 1,5 % od vseh vrst dohodkov, ki so obdavčeni po odbitku (pogodbena dela, avtorski honorarji),
  - 0,75 % od izplačanih zneskov pokojnin, ki ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo.
- Samopriskpeva ne moremo uvesti od:
- prejemkov iz socialno varstvenih pomoči,
  - invalidnine,
  - starostne pokojnine, priznane po Zakonu o starostnem zavarovanju kmetov,
  - od štipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejema študentje in učenci na proizvodnem delu,
  - od osebnega dohodka delavcev in drugih občanov, ki ne presegajo najnižjega zneska osebnega dohodka.

PREDSEDNICA OK SZDL:
Nada Zavolovšek-Hudarin

Občina Velenje

Velike težave na področju družbenih dejavnosti

Ze nekaj časa v občini Velenje opozarjamo na številna nerazrešena vprašanja na področju družbenih dejavnosti, vendar se kljub vsemu razmere na tem področju iz leta v leto slabšajo.

Družbenim dejavnostim nalagamo vedno več obveznosti, ki izhajajo iz ekstenzivnega zaposlovanja v občini Velenje v preteklih letih — večajo se potrebe po otroškem varstvu, vsako leto moramo zagotoviti nekaj novih oddelkov v osnovnih šolah, večje so potrebe po zdravstvenih storitvah, tako da zares dobrega programa preventivnega zdravljenja sploh ne moremo uresničevati. Imamo izredno veliko število delavcev, ki ne dosegajo tolikšnih dohodkov, da bi z njimi preživljali svoje družine. Tako naraščajo tudi potrebe po različnih socialno varstvenih pomočeh.

In še bi lahko naštevali. Skratka prav za vse družbene dejavnosti velja, da se jim je obseg dela močno povečal, da so obveznosti iz leta v leto večje, denarja v ta namen pa je vse manj. Prav zato je nujno, da v vseh okoljih temeljito spregovorimo o tem področju, da jasno opredelimo kaj potrebujemo in kaj želimo imeti in da za to zagotovimo zadostna sredstva. Vsi vemo, da so realni osebni dohodki v zadnjih letih močno upadli in da je njihovo še večje obremenjevanje nesprejemljivo, vendar pa je treba ustrezno rešitev vendarle najti.

Predvsem pa gotovo ni sprejemljivo, da dopuščamo, da bi skupna poraba kljub večjemu obsegu še naprej zaostajala za rastjo dohodka.

O tej problematiki so na zadnji seji govorili tudi člani izvršnega sveta, gradivo o delu samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti v preteklosti ter o njihovih programih pa v teh dneh obravnavajo tudi delavci v združenem delu, o njem pa bodo spregovorili še delegati občinske skupščine.

Naj ob tem izpostavimo še eno težavo s katero so se še posebej v zadnjem letu srečevali delavci v

družbenih dejavnostih in v celotnem negospodarstvu. Zaradi tega, ker niso bila znana gibanja osebnih dohodkov v gospodarstvu, ocene na začetku leta pa so bile ze-

lo nerealne, ti delavci niso mogli sproti usklajevati osebnih dohodkov in mnogi so jih poračunali šele ob koncu leta ali celo šele letos. Ob tolikšni inflaciji kot smo

jo imeli lani pa to seveda pomeni precejšnjo izgubo. Poleg tega pa so ti poračuni zaradi neinformiranosti občanov povzročili tudi zelo veliko slabe volje.

NAJ ŽIVI PUST — Je pač tako. Pust še vedno razvema staro in mlado, ne glede na stabilizacijo, mraz in druge naravne nesreče. Krofov je bilo povsod veliko, pa tudi takšnih

ali drugačnih norčij in maškarad. Mnogi so si nadeli maske, bolj ali manj domiselne, nemara pa bi bilo prav, če bi jih nekateri vsaj za pusta sneli in nam pokazali svoj pravi obraz.

Predsedstvo OK ZKS Velenje

Več akcijskega povezovanja

Ena izmed zadnjih sej Predsedstva OK ZKS Velenje je bila namenjena akcijskemu povezovanju komunistov v organizacijah združenega dela s ciljem, da dosežemo večjo idejno enotnost

komunistov v nekaterih konkretnih vprašanjih.

Odpiranje novih oblik delovanja in akcijskega povezovanja komunistov je posledica spoznanj, da je delovanje komunistov treba v

večji meri usmerjati v procese samoupravnega odločanja, saj je zveza komunistov v samoupravnem sistemu lahko učinkovita le, če deluje kot idejna sila znotraj samoupravnih organov povsod tam, kjer nastajajo in se sprejemajo družbene odločitve. Eden od osnovnih pogojev za takšno delovanje pa je prav idejna enotnost. Tudi v stališčih 9. kongresa ZKS je poudarjena zahteva, da morajo OO ZK v DO uveljavljati redne oblike akcijskega povezovanja komunistov (akcijske konference, problemske konference, skupne delovne skupine, aktivne komunistov, zbornice komunistov, informativne sestanke...) še posebno, kadar gre za vprašanja dohodkovnega povezovanja, združevanja dela in sredstev, uresničevanja nalog iz družbenega plana, prestrukturiranje proizvodnje, vključevanje v mednarodno delitev itd.

Predsedstvo je ugotovljalo, da je to akcijsko povezovanje zaživel skoraj v vseh OZD, da pa so aktivnosti komunistov različne.

Glede na problematiko, ki je ponekod prisotna, so te premajhne.

Gorenje

Kreditni pogoji veliko breme

Gorenje je po oceni preteklo leto sklenilo brez izgub. Vendar je solidarnostna pomoč slovenskega združenega dela s sanacijskimi krediti in konverzijo deviznih dolgov manj ugodna, kot se poslovodni delavci Gorenja upali. Predvsem je ostalo odprto vprašanje naložbenih načrtov, ki so v finančni konstrukciji pokrivanja izgube morali ostati na stranskem tiru, so pa nujni, če želi ta naš industrijski velikan še v čas s skokovitim tehnološkim napredkom zahodnega gospodarstva, kamor izvažata velik del svojih izdelkov.

Kako torej v podivjanem vozu naše inflacije poiskati ravnotežje, če te z ene strani pritiskajo z

višjimi cenami proizvajalci surovin ter visoke obresti za sanacijske kredite in odplačilo glavnice, na drugi strani pa neizprosno zahodno, pa tudi domače tržišče; to bo gotovo najtežja naloga vodstva in drugih delavcev Gorenja.

Vsekakor bo odstopanje v predvidenem sanacijskem programu, v katerem bo sedaj zelo težko zagotoviti sredstva za tehnološko posodobitev proizvodnega programa gospodinjstkih aparatov, kamor naj bi namenili v prihodnjih par letih 10 milijard dinarjev, velika čer, ki lahko ogrozi vse dosedaj vložene napore in povzroči nadaljnje stiske celotnega kolektiva.

Rudnik lignita Velenje

Na deponijah premoga delajo brez prestanka

Obeta se nam dolga zima, saj jo napovedujejo nizke temperature, vremenoslovci napovedujejo še nižje.

Z deponije premoga pa vsak dan transportirajo okoli 6 tisoč ton premoga, z redne proizvodnje pa okoli 10 tisoč ton. To seveda, če vsi agregati ne obratujejo s polno močjo, saj so bili tudi dnevi, ko so v kotlih termoelektrarn pokurili nad 22 tisoč ton premoga.

Smo kdaj pomislili na to, ko smo sedeli doma, na tplem, ob televizorju, ko je bilo svetlo in prijetno, ko so lahko obratovale vse tovarne širom po Sloveniji ali povedano na kratko: brez električne energije bi težko živeli. (L. O.)

Cestna skupnost

Naše ceste so vse slabše

S stanjem naših cest nismo in ne moremo biti zadovoljni, zaskrbljujoče pa je to, da so te iz leta v leto slabše. Denarja je komajda toliko, da pokrpamo največje luknje, da bi ceste okrepili in posodobili pa skorajda še pomisliti ne moremo.

Problematiki cest na celjskem področju in seveda še posebej v občini Velenje so namenili vso pozornost tudi člani velenjskega izvršnega sveta. Obravnavali so uresničevanje srednjeročnega plana skupnosti za cest Slovenije ter plan za letošnje leto. V celoti so potrdili staljša koordinacijskega odbora občinskih skupnosti za ceste celjskega območja. Ta odbor se ne more strinjati, da načrtuje republiška skupnost za cest v letošnjem letu izgradnjo nekaterih novih cest, pa čeprav na primer na našem območju niso uresničeni plani preteklih let. Načrtovanih 85 tisoč dinarjev za razširjeno reprodukcijo je naravnost smešnih in seveda povsem nesprejemljivih. Koordinacijski odbor je skupnosti za ceste zastavil vprašanje, kako je mogoče, da spreminjajo srednjeročni plan, katerega uresničitev je bila pogojena tudi z drugimi sredstvi združenega dela.

S predlaganim načrtom za enostavno reprodukcijo za naše območje se je koordinacijski odbor

občinskih skupnosti za ceste strinjal, potrdil pa ga je tudi velenjski izvršni svet. Oboji pa so menili, da je nesprejemljivo vsakoletno zmanjševanje sredstev v ta namen. Če bodo viri sredstev te skupnosti povečani, zagotovijo stodo odstotno višino sredstev za enostavno reprodukcijo.

Vztrajali bodo, da Skupnost za ceste Slovenije že v planu za letos zagotovi vire sredstev za izgradnjo naslednje etape zahodne celjske magistrale ter za nekatere druge nedokončane ceste iz sedanjega srednjeročnega programa (obvoznica Rogaška Slatina, M 10 skozi Sempeter, ureditev ceste Huda Luknja—Titovo Velenje—Črnova—Arja vas, most Ljubno, podvoz Tremarje itd). Še posebej so opozorili na cesti v Sempetru in Trojanah, ki sta gotovo največja cestna problema v Sloveniji. Če ozkih grl na tem področju ne bomo odpravili, bo prizadeto celotno štajersko področje.

Koordinacijski odbor zahteva — enakega mnjenja pa je tudi velenjski izvršni svet, da v planu za letos ter v republiškem planu za naslednje

srednjeročno obdobje pristopimo k nadaljevanju izgradnje avtoceste Arja vas—Ljubljana. Če za to res ne bo nobenih možnosti, pa je nujno odpraviti najbolj pereče prometne čepce. Prav tako bodo vztrajali na izvedbi projekta obnove regionalne ceste Dravograd—Arja vas na odseku Vinska gora—Arja vas, da tako rešimo vprašanje ustrezne ceste povezave med Titovim Velenjem in hitro cesto in še nekaterih drugih cest na območju Rogaške Slatine, Sentjurja itd. Zahtevajo pa tudi pospešen postopek pri razreševanju že večkrat predlaganih preategorizacij, in sicer obstoječe regionalne ceste od meje z Avstrijo—Dravograd—Titovo Velenje. Arja vas—Celje—Šmarje—Rogatec—meja SRS v magistralno cesto.

In katere ceste naj bi uredili v naslednjem srednjeročnem obdobju s sredstvi enostavne reprodukcije na območju občine Velenje: v programu so odseki cest Vinska gora—Črnova, Črnova—Velika Pirešica, Velika Pirešica—Arja vas, Zavodnje—Sentvid, Titovo Velenje—Ložnica in Gorenje—Ljubija.

Kurirčkova torbica

Pionirji velenjske občine se v teh dneh že pripravljajo na prenos kurirčkove torbice. Letos namreč začnejo s Koroško progom.

Torbico bodo začeli prenašati 4. marca, in sicer bo slovesnost

ob tej priložnosti dopolne ob 10. uri v Topolšici. Naslednje dni bodo torbico prenašali po skrivnih partizanskih poteh mimo spominskih obeležij in partizanskih domačij, v petek, 8. marca, pa jo bodo na Dobrni predali pionirjem občine Celje.

Elkroj

NAJRAJE SMUČAM
V HLAČAH ELKROJ

Požarna inšpekcija

Požarna varnost mora biti naša vsakdanja skrb

Nizka stopnja preventivnega delovanja, premajhna osebna odgovornost odgovornih delavcev ter delavcev za izvajanje požarnovarnostnih ukrepov, slaba delovna disciplina, slaba strokovna usposobljenost ter malomarnost pri varovanju družbenega in zasebnega premoženja zlahka povzročijo katastrofo in veliko materialno škodo ter ogrozi življenja občanov in delovnih ljudi. Požarna varnost, kot element družbene samozastite in tehnološkega procesa je še vedno kritično področje naše družbene samozastite in to zato ker manjka samozastitna zavest in varnostna kultura najširših množic.

Dobra gasilska služba in vse, še posebej, če ima marsikateri posameznik povsem neodgovoren in malomaren odnos do požarne varnosti, če se ne zaveda, da povzroča škodo tudi sebi in svojim najbližjim, da ogroža lažno socialno varnost.

Raziskave zakaj je prišlo do požarov v družbenem sektorju kažejo, da je večina požarov nastala zaradi neizpolnjevanja in neupoštevanja požarnovarnostnih in tehničnih navodil ter neznanja in malomarnosti tako odgovornih kot tudi posameznih delavcev v delovnih organizacijah. Zato je bilo v zakonu dopolnjeno doslej veljavno določilo tako, da morajo imeti organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti strokovno usposobljenega delavca, ki je odgovoren za izvajanje požarnovarnostnih ukrepov.

Organizacije v katerih je nevarnost za nastanek požarov večja, pa morajo imeti organizirano službo za varstvo pred požarom.

Zakon sedaj zavezuje organizacije združenega dela, da morajo voditi tudi evidenco o požarih. Ta je bila sedaj izvedena le v primerih, ko so prišle na prioritete požara gasilske enote ali organi za notranje zadeve. Dopolnitev zakona naj bi zagotovila natančnejšo evidenco in analizo

stanja na področju požarne varnosti.

Z razvojem gospodarstva, uvajanjem novih tehnoloških procesov, z vedno večjo uporabo nevarnih snovi, naraščajo tudi požarne nevarnosti, število požarov in požarne škode.

V letu 1983 je bilo v Sloveniji 1620 požarov, ki so povzročili škodo v vrednosti 399.508.000 dinarjev. Od tega je bilo v družbenem sektorju 766 požarov, v zasebnem sektorju 846 požarov in v inozemskem sektorju 8 požarov.

V zadnjih desetih letih je gorelo v Jugoslaviji približno 11.000 krat na leto, ognjeni zubli so zahtevali kar 1300 življenj, materialna škoda pa je bila 50 milijard dinarjev. Da bo primerjava bolj konkretna: s tem denarjem bi lahko zgradili 25 tisoč stanovanj.

Samo v letu 1982 je bilo v Jugoslaviji 11.688 požarov in eksplozij, pri tem pa je nastala neposredna škoda za približno 4 milijarde dinarjev, celotna škoda pa je bila za več kot 20 milijard dinarjev.

Zaskrbnjuje je, da so med vzroki požarov na prvem mestu malomarnost, kratak stik, otroška igra, namerni požigi, pa tudi strela.

Tudi v občini Velenje število požarov iz leta v leto narašča, povečuje pa se tudi materialna škoda. Še vse premalo se zavedamo, da dobro organizirana in razvita požarna varnost zagotavlja zanesljivejšo proizvodnjo in varnejše življenje, v primerih naravnih in drugih nesreč ter vojne pa je jamstvo za hitro in učinkovito ukrepanje in majhno škodo.

Zato je nespreejmljivo, da vodilni in odgovorni delavci to problematiko obravnavajo mačehovsko, da je vzdrževanje gasilske tehnike, priprav in naprav sploh po avtomatskih, polavtomatskih in ročnih stabilnih gasilnih naprav in naprav za odkrivanje in javljanje požarov zelo nezadovoljivo, ter da tudi hišni sveti ne izvršujejo svojih obveznosti v zvezi s požarno varnostjo.

Društvo invalidov Titovo Velenje

V mnogih okoljih invalidi niso enakopravni

Društvo invalidov občine Velenje gotovo sodi med tista društva v naši občini, ki si zastavljajo zelo obsežen in bogat program in ga tudi dosledno uresničujejo. Prizadevajo si, da bi kar najbolj pomagali svojim 2635 članom, skrbijo za njihovo razvedrilo in rekreacijo in še bi lahko naštevali. Skratka, v društvu najde vsak invalid razumevanje, toplo besedo in polno mero spodbud za nadaljnje delo.

Tako kot lahko trdimo za večino akcij, ki jih pripravijo invalidi, lahko rečemo tudi za zadnje skupščino, da je zelo uspela. Na njej so pregledali delo, kritično spregovorili o nekaterih pomanjkljivostih, še posebej pa so izpostavili tista področja življenja in dela, kjer se kljub ustavnim določilom še vedno ne čutijo enakopravne. Tako so povedali, da jih v mnogih delovnih okoljih ne vključujejo enakovredno v delovni proces, da nekateri vodilni delavci glasno razmišljajo, da so delovni invalidi odveč in ob tem pozabljajo, da je skrb za invalida dolžnost delovnega okolja. O tem, da bi invalidu prilagodili delovno mesto pa največkrat sploh ne razmišljajo. Zaskrbnjuje je tudi, so menili invalidi na zadnji skupščini, da število delovnih invalidov nenehno narašča, v organizacijah združenega dela pa na to ne reagirajo. Vse premalo je preventivnih zdravstvenih akcij, za to je še posebej v zadnjem času malo denarja, nihče pa ob tem ne razmišlja, da na ta način proizvajamo invalide. Nerazumljivo je tudi to, da je izredno veliko okvar hrbtnice že med osnovnošolsko mladino. Podatki so znani. Če sami prosvetni delavci bi lahko veliko naredili, s tem, da ne bi zahtevali, da prenašajo otroci vse šolske potrebnosti vsak dan od doma do šole in nazaj. Pa ne le oni, imamo socialne in zdravstvene službe, ki bi morale na to reagirati.

Se na veliko vprašanj so opozorili na zadnji skupščini invalidi. Naj omenimo le še to, da nikakor ne morejo biti zadovoljni s sedanji načinom poračunavanja invalidin. Te namreč poračunavajo enkrat letno (običajno v mesecu aprilu). Pa tudi z njihovim povišanjem se je težko sprizajzati. Povišanje se namreč procentualno, ta povišanja pa so zaradi že itak zelo nizkih osnov minimalna. Invalidne zote vse bolj in bolj zaostaja za osebnimi dohodki.

Lani je društvo invalidov Titovo Velenje praznovalo petnajstletnico delovanja. Ze takrat so podelili priznanja nekaterim najzaslužnejšim članom, ta priznanja pa so na letošnji skupščini prejeli še Pepca Kojc, Teofik Šehič, Edi Ferencak, Jože Hribernik in Franc Teran.

Z delom, ki so ga invalidi občine Velenje opravili v preteklem letu, so lahko zelo zadovoljni. Redno je delala vsak ponedeljek društvena

Na seji skupščine so invalidi ocenili svoje delo ter si zastavili program dela za letos

skupščina, vsak prvi in zadnji ponedeljek v mesecu pa so invalidi došli v tej pisarni tudi pravno pomoč. Njihovi predstavniki so se udeleževali sej samoupravnih interesnih skupnosti, sodelovali pa so tudi na različnih aktivnostih, ki jih je organizirala zveza invalidov Slovenije. Ob koncu leta je društvo obdarilo 36 najbolj potrebnih invalidov. Društvo pa je aktivno sodelovalo tudi pri usposabljanju in preusposabljanju delovnih invalidov, pri zaposlovanju, izobraževanju, izboljšanju delovnih razmer, stanovanjskih razmer, pri uveljavljanju pokojnin in nadomestil, nudenju materialne pomoči, nudenju pomoči pri klimatskem zdravljenju in še bi lahko naštevali.

Aktivno pa so skrbeli tudi za razvedrilo, rekreacijo in šport. Povedati je treba, da se člani društva zelo radi udeležujejo vseh srečanj

in izletov. Ti so že takoj ob razpisu razprodani in na skupščini so menili, da bi jih bilo treba organizirati še več. Lani so pripravili 8 izletov za 410 invalidov, 3 rekreativno razvedrilna srečanja, tri rekreativno kulturna srečanja itd.

Vemo, da velenjski invalidi uspešno gojijo tudi tekmovalni šport. Lani so pripravili občinsko tekmovalno, sodelovali na 12. področnih srečanjih, bili na republiškem in državnem prvenstvu invalidov, sodelovali so na 34. prijateljskih srečanjih ter sami pripravili 22 različnih srečanj.

Tudi program dela za letošnje leto je nad vse obsežen in bogat, vendar gotovo ni bojazni, da ga ne bodo uresničili. Udeleženci skupščine so ga potrdili z velikim zadovoljstvom in prepričanjem, da bo v njem našel vsakdo nekaj zase, kar ga zanima in razvedri.

Skupnost za varstvo pred požari

Največ škode zaradi malomarnosti

Jutri v petek se bodo v prostorih gasilskega doma v Titovem Velenju sešli na prvi seji skupnosti za varstvo pred požari občine Velenje delegati zborov uporabnikov in izvajalcev. Med drugim bodo poslušali poročila predsednika skupščine in vodje delovne skupnosti varstva pred požarom ter obravnavali in sprejemali finančni načrt za preteklo in letošnje leto.

Na omenjeni seji bodo spregovorili tudi o stanju požarne varnosti v občini Velenje. O tem kakšno je trenutno stanje je predsednik skupnosti za varstvo pred požari občine Velenje, Oto Zaverla povedal naslednje: „Stanje na področju varstva pred požari v naši republici kaže na porast požarov in gmotne škode. V lanskem letu je bilo v Sloveniji 1.711 požarov škoda pa je dosegla 222.511 dinarjev. V teh podatkih nista upoštevana zadnja katastrofalna požara v Mariboru in Hrastniku. Analiza vzrokov za požare še vedno kaže, da pri večini igra glavno vlogo človeški faktor, to pa so malomarnost, neprevidnost in nepoznavanje osnovnih preventivnih požarnih ukrepov.

V občini Velenje je bilo lani 24 požarov, od tega 18 na družbenem in 6 na zasebnem področju. Še večjo škodo so preprečile dobre in pravočasne intervencije članov gasilskih društev. V akcijah gašenja in reševanja je sodelovalo 405 gasilcev. Značilno za požare je, da v pomladanskem času prevladujejo požari na travnikih in v gozдовih zaradi kurjenja in prostem. Veliko zaskrbljenost povzročajo tudi požari v stanovanjih in kletah, ker ogrožajo stanovalce in sosednje objekte. Vzrok za večino požarov v lan-

skem letu je malomarnost, pa tudi nepazljivost in nespoštovanje osnovnih požarnovarnostnih ukrepov in predpisov.

Omeniti velja požarno varstvo in preventivo v združenem delu, saj se tu pojavlja velika nevarnost katastrofalnih požarov in s tem velike družbene škode. Ugotavljamo, da bi morale imeti vse večje delovne organizacije službe požarnega varstva, ki bi delovale predvsem na področjih preventive in izobraževanja zaposlenih glede požarnega varstva.

V občini Velenje je 12 prostovoljnih gasilskih društev in dve industrijski enoti, ki jih povezuje občinska gasilska zveza.

V vseh društvih deluje 1.200 prostovoljnih gasilcev in 23 poklicnih. Gasilska prostovoljna društva teritorialno, preventivno in operativno pokrivajo celotno občinsko področje. Skupnost za varstvo pred požari in občinska gasilska zveza sta razpoložljiva finančna sredstva za to srednjoročno obdobje namenila za tehnično opremljanje in izobraževanje gasilcev ter občanov.

Gasilska društva imajo poleg formacijske opreme na voljo še 15 gasilskih cistern, 14 orodnih vozil, 3 komandna vozila, posebno vozilo in vozilo z lestvijo za reševanje iz višjih zgradb. Izobraževalne oblike s področja požarne varnosti in preventive pripravljamo predvsem v mesecu požarne varnosti. Takrat organiziramo predavanja po krajevnih skupnostih in šolah, občanom pa poleg tega prikažemo tudi praktične vaje reševanja in ukrepanja v slučaju požara. Ugotavljamo, da je takšna oblika izobraževanja primerna, morala pa bi potekati skozi vse le-

to, zato pa žal še nimamo dovolj finančnih sredstev.

Konec lanskega leta je skupnost za varstvo pred požari pričela izdelovati temeljito oceno požarne ogroženosti naše občine, pa tudi požarno-obrambene načrte v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Ocena in načrti bodo narejeni do prve polovice letošnjega leta in bodo osnova vsega nadaljnjega načrtovanja in razvoja požarnega varstva v občini Velenje za naslednje srednjoročno obdobje. V tem obdobju namreč opaža-

Društvo ekonomistov Velenje

Posvet – Razvojne tendence Slovenije do leta 2000

Letos praznuje Društvo ekonomistov Velenje 10. obletnico delovanja, Zveza ekonomistov Slovenije pa 35. obletnico.

Obe skupščini — zveza in Društva ekonomistov bosta imeli v Topolšici 20. marca popoldne, 21. in 22. marca pa bo v kulturnem domu v Titovem Velenju dvodnevni posvet na temo Razvojne tendence Slovenije do leta 2000. Pričakujejo, da se bo skupščina udeležilo približno 100 delegatov Zveze ekonomistov iz cele Slovenije, prišli pa bodo tudi nekateri gostje iz Jugoslavije. Na tej skupščini bo Janez Stanovnik postal častni član Zveze ekonomistov Slovenije.

Posvet Razvojne tendence Slovenije do leta 2000 bo interdisciplinaren, pričakujejo 400 udeležencev. V Saleški dolini se bo torej že čez slab mesec zbralo znano Slovenije. Tema, ki jo bodo

mo, da število požarov v združenem delu upada in tudi gmotna škoda je manjša. K takšnemu stanju je veliko pripomoglo tudi temeljito delo občinske požarne inšpekcije. Poudariti moram, da bodo vsi naporji za zmanjšanje in zagotavljanje dobrega varstva pred požari zaman, če ne bodo prodrli v zavest vsakega občana. To pa je spoznanje, da se mora doma in na delovnem mestu obnašati samozastitno in delovati skrajno preventivno tudi na področju požarnega varstva.“

obdelali je zanimiva tudi za Titovo Velenje, še posebno pa Rudnik lignita Velenje in Gorenje. Posvet pa je tudi priprava za republiško skupščino, ki bo prav to temo obravnavala na eni svojih prihodnjih sej.

To bo torej priložnost za vse, da se udeležijo tega posveta, pripravijo diskusijo, tudi predstavniki naše družbenopolitične skupnosti, saj je to priložnost, da se širša javnost seznanj s problemi, ki so prisotni v naši dolini.

Posvet soupada tudi s pripravami Smernic dolgoročnih razvojnih možnosti Velenja.

Gradivo za posvet je pripravil Republiški komite za družbeno planiranje.

Ob 10. obletnici delovanja Društva ekonomistov Velenje bodo izdali tudi bilten v katerem bo predstavljen delo tega društva v desetih letih.

Zbiranje predlogov za priznanja OF v letu 1985

Žiri za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri občinski konferenci SZDL Velenje poziva krajevne konference SZDL, temeljne in druge OZD, samoupravne interesne skupnosti, društva in družbene organizacije v občini Velenje, da podajo predloge za podelitev

PRIZNANJA OF V LETU 1985

Priznanja OF se podeljujejo posameznikom, organizacijam in društvom za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri: — uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh;

— za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil;

— uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti;

Priznanja OF se bodo podelila 27. aprila, ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda in jih lahko prejmejo tisti posamezniki, aktivisti in organizacije, ki so s svojim prostovoljnim delom največ doprinesli k dosežkom trajnejšega pomena za razvoj demokratičnih in humanih odnosov med ljudmi, in da so s svojim delom dali pomemben prispevek h krepitvi našega družbenopolitičnega sistema in samoupravnih socialističnih odnosov.

Predloge za srebrna priznanja OF u temeljtvijo pošljite do 31. marca 1985 Žiriji za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Velenje.

Predloge za bronasta priznanja OF, ki jih podeljujejo krajevne konference SZDL, pošljite prav tako do 31. marca 1985, predsednikom krajevnih konferenc SZDL v tisti krajevni skupnosti, v kateri kandidat za priznanja aktivno deluje.

Žiri za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Velenje

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, c. sta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Saleški rudar«, kot

tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Žakošek, Mira Žakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtek. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451; 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 25 dinarjev. Letna naročina z

individualne naročnike je 1206 dinarjev (na mesec 100 dinarjev) za tujino 2550 din.

Ziro račun pri SDK, podjetje 51200-Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnemu sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Poročilo o izvajanju III. samopriskpevka v občini Velenje za obdobje 1980-1984

A program

Krajne skupnosti so se s samoupravnim sporazumom dogovorile, da bodo iz sredstev samopriskpevka — A program, sofinancirale izgradnjo skupnih nalog — objektov v občini ter najbolj potrebne objekte v krajnih skupnostih.

Tako za prvi kot tudi za drugi sklop nalog smo investitorjem nakazali vsa planirana sredstva (nominalno realizirano v višini 100%), ker pa so izpadli ostali viri (SIS, OZD, sredstva za programe KS) in zaradi izredno visoke inflacije, nismo vseh objektov končali tudi fizično.

Vsa več zbrana sredstva samopriskpevka — A program je Odbor za nadzorovanje, usklajevanje in razporejanje sredstev samopriskpevka občine Velenje »A« program usmerjal za dokončanje že začelih, vendar še ne dokončanih nalog tako v KS, kot v občini.

Posebej je potrebno opozoriti na naloge pod zaporedno št. 20—21. Izmed teh planiranih vrtec, smo pristopili le k gradnji vrta v Šmartnem ob Paki in v ta objekt usmerili sredstva, ki so bila planirana za vse tri vrte (v višini 30% vrednosti investicije), saj so planirana sredstva zadostovala le za eden objekt. Ob tem smo uredili še prostore za otroško varstvo v KS Edvard Kardelj (Štiri oddelke).

Zaradi izpada ostalih virov za izgradnjo VI. osnovne šole in glasbene šole v Titovem Velenju (sredstva iz prispevne stopnje SIS, OZD, ...), smo prav tako pristopili le k gradnji enega objekta — kombinirane glasbene šole, ki bo služila tako za dejavnost osnovne kot tudi za dejavnost glasbene šole. Cene v gradbeništvu so v zadnjih nekaj letih zelo narasle. Planirana sredstva tudi za en sam objekt predstavljajo le približno eno tretjino vrednosti, zato je Odbor za nadzorovanje, usklajevanje in razporejanje sredstev samopriskpevka občine Velenje »A« program večino več zbranih sredstev usmeril za dokončanje kombinirane šole. Pri tem je zasledoval cilj, da dogradimo vse začete investicije (tudi v KS) in se tako izognemo večji družbeni škodi, hkrati pa tudi nadaljnjim podražitvam objektov.

B program: Iz sredstev B programa so bila vsem krajnim skupnostim nakazana vsa planirana sredstva. Žal so tudi pri planiranih nalogah iz B programa delno odpadli ostali finančni viri (sredstva SIS, OZD, sredstva za programe KS), zato objektov nismo povsod dogradili.

Več zbrana sredstva samopriskpevka B program so bila po kriterijih, ki so jih dogovorile vse krajne skupnosti in po potrditvi predloga razdelitve v KS, nakazana, do konca obdobja zbiranja samopriskpevka pa bodo po enakem ključu razdeljena tudi ostala zbrana sredstva.

Odbora za nadzorovanje, usklajevanje in razporejanje sredstev samopriskpevka občine Velenje »A« in »B« program

KRAJNA SKUPNOST	OBJEKT	Planirano		Realizirano		Več zbrana sredstva	Skupaj sred. samop.	Ostala sred. o. b. % KS	SKUPAJ KS + SAM.
		Znesek	Leto	Leto	Znesek				
A PROGRAM	1. OŠ VELENJE	200.000	1980	200.000	1980				
	2. OŠ VELENJE	700.000	1979	700.000	1980				
	3. OŠ VELENJE	600.000	1980	600.000	1980				
	4. OŠ VELENJE	500.000	1980	500.000	1980				
	5. OŠ VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	6. OŠ VELENJE	400.000	1981	400.000	1981				
	7. OŠ VELENJE	400.000	1981	400.000	1981				
	8. OŠ VELENJE	1.000.000	1981	1.000.000	1981				
	9. OŠ VELENJE	400.000	1982	400.000	1982				
	10. OŠ VELENJE	1.200.000	1982	1.200.000	1982				

KRAJNA SKUPNOST	OBJEKT	Planirano		Realizirano		Več zbrana sredstva	Skupaj sred. samop.	Ostala sred. o. b. % KS	SKUPAJ KS + SAM.
		Znesek	Leto	Leto	Znesek				
B PROGRAM	11. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	12. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	13. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	14. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	15. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	16. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	17. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	18. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	19. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	20. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				

KRAJNA SKUPNOST	OBJEKT	Planirano		Realizirano		Več zbrana sredstva	Skupaj sred. samop.	Ostala sred. o. b. % KS	SKUPAJ KS + SAM.
		Znesek	Leto	Leto	Znesek				
C PROGRAM	21. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	22. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	23. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	24. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	25. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	26. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	27. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	28. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	29. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	30. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				

KRAJNA SKUPNOST	OBJEKT	Planirano		Realizirano		Več zbrana sredstva	Skupaj sred. samop.	Ostala sred. o. b. % KS	SKUPAJ KS + SAM.
		Znesek	Leto	Leto	Znesek				
D PROGRAM	31. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	32. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	33. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	34. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	35. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	36. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	37. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	38. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	39. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	40. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				

KRAJNA SKUPNOST	OBJEKT	Planirano		Realizirano		Več zbrana sredstva	Skupaj sred. samop.	Ostala sred. o. b. % KS	SKUPAJ KS + SAM.
		Znesek	Leto	Leto	Znesek				
E PROGRAM	41. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	42. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	43. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	44. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	45. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	46. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	47. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	48. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	49. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				
	50. ŠTARNO VELENJE	1.000.000	1980	1.000.000	1980				

Gospodarstvo

Preskromen delež naložb

Naložbe v gospodarstvu občine Mozirje so bile tudi v lanskem letu zelo skromne, saj znaša njihov delež v družbenem proizvodnem gospodarstvu samo 9,1 odstotek. Tako skromna vlaganja so značilna za celotno srednjeročno obdobje 1981—1985. Še leta 1981 je bil delež naložb 19,2 odstotka, predlani komaj 8,8 in lani torej samo 9,1 odstotek, kar vendar kaže na rahel porast, ki ga pričakujejo tudi letos, ko naj bi delež naložb v družbenem proizvodnem dosegel 13,9 odstotka.

Takšni podatki seveda potrjujejo dejstvo, da delovne organizacije ne pripravljajo pravočasno razvojnih načrtov, seveda pa so na slabo stanje pri investicijski potrošnji vplivali tudi slabi kreditni pogoji, visoke

obrestne mere, problemi dolgoročnih kreditov in podobno. S takšnim stanjem seveda ne morejo in smejo biti zadovoljni, saj se velja spomniti, da so v mozirski občini v preteklem srednjeročnem obdobju namenili za naložbe od 27 do 30 odstotkov družbenega proizvoda. Tudi predvideni porast v letošnjem letu ne bo omogočil, da bi uresničili sprejete načrte, ki so predvidevali, da delež naložb ne bi bil manjši od 20 odstotkov.

Tudi pregled naložb po posameznih delovnih organizacijah ni preveč spodbuden, saj se večji del sredstev namenja za zamenjavo zastarele in iztrošene opreme. Samo zato so v lanskem letu namenili kar 5,6 odstotkov družbenega proizvoda, leto poprej pa le 3.

Na področju komunalne infrastrukture je pomembna izgradnja 32-stanovanjskega bloka v Nazarjah

Gozdno gospodarstvo Nazarje

Gozdovi—bogastvo in nesorazmerja

Gozdno gospodarstvo Nazarje upravlja z družbenimi in zasebnimi gozdovi mozirske in velenjske občine. Po površini je to najmanjše gozdnogospodarsko območje v Sloveniji in temu primerna je tudi njegova gospodarska moč. Vseh gozdov je 45.420 hektarjev, od tega jih je v mozirski občini 77 odstotkov, na področju občine Velenje pa le 23. Delež družbenih gozdov nazarskega Gozdnega gospodarstva je 37,1 odstotek, druge družbene organizacije imajo 1,3 odstotka gozdov, kar 61,6 odstotka pa predstavljajo zasebni gozdovi. Zasebnih lastnikov gozdov je 4.200, od tega pa je kar 42 odstotkov nekmetov, kar pomeni, da je v njihovi lasti kar desetina vseh zasebnih gozdov.

Družbenih gozdov je samo 76 odstotkov namenjenih proizvodnji, ostali so varovalni gozdovi, medtem, ko je kar 98 odstotkov zasebnih gozdov proizvodnih. Nesorazmerij je še več. Lesne zaloge na hektar so v družbenih in zaseb-

nih gozdovih enake, zaradi boljših rastišč pa je prirast na hektar v zasebnih gozdovih bistveno večji. Ob vsem tem je pomemben še podatek, da je letni posek v družbenih gozdovih bistveno večji, saj se v zasebnih gozdovih močno pozna vpliv domače porabe. Jasno je seveda tudi, da so večji gozdni posestniki tržni proizvajalci, manjši pa se temu izogibajo. Za nateček se število manjših lastnikov gozdov nenehno veča, drobljenje gozdne posesti pa seveda vodi v nered in nesmotrno proizvodnjo.

Rastejo tudi potrebe po lesu in obveznosti gozdarstva so trenutno že na robu zmogljivosti gozdov. Dolgoročno načrtovanje gozdarjenja z gozdovi je torej nujna zakonitost. Pri tem pa je seveda treba upoštevati še vse omejitve. Proizvodne sposobnosti gozdov ni mogoče povečevati, s strokovnim delom pa je moč povečevati količinske in vrednostne donose. Na tem področju lahko veliko naredijo strokovni kadri, prav pri kadrih pa imajo gozdarji največ

rezerv in seveda potreb obnem. Naslednje omejitve so potrebna finančna sredstva za vse posege v gozdu, omejene možnosti industrijskega načina proizvodnje, upoštevati je treba dejstvo, da je gozd vir čistega zraka in zdrave pitne vode, zagotoviti pa je tudi treba, da pridejo na določeno rastišče ustrezne naravne rastlinske združbe. Velik problem je umiranje gozdov, ki se na našem področju kaže v sušenju jelke, kostanjevem raku in hiranju borovcev.

Za boljše gospodarjenje z gozdovi bo treba gozdnim delavcem zagotoviti ustrezno nadomestilo za zelo težke delovne pogoje, uskladiti razmerje med potrebami gozdarjev in staležem divjadi, zagotoviti gradnjo in vzdrževanje gozdnih prometnic, urediti odnose na področju razvoja planinskega pašništva, seveda pa so tu še problemi z odtujevanjem lesa, črtnimi poseki in podobno.

Seveda je problemov še več. Slaba je tehnična opremljenost, še

zlasti pa so omejene možnosti pridobivanja dohodka. Količinsko je proizvodnja omejena z naravnimi zmogljivostmi gozdov, možnostmi za uvajanje novih proizvodov pa seveda ni. Poleg tega ima nazarsko gozdno-gospodarsko območje v vsej republiki najtežje pogoje za pridobivanje lesa, zelo velik je delež zasebnih gozdov, cene so v primerjavi z ostalimi področji prenizke, izvoza praktično ni, zelo veliko pa so tudi obveznosti do velenjskega rudnika in tovarne celuloze v Krškem, kjer so cene znatno nižje kot drugod.

Povečati bo treba tudi delež porabnikov pri nujnih sovlaganjih v gozdove, preprečiti nakup lesa tistim, ki ne sovlagajo in torej ne skrbijo za razvoj gozdarstva, poenotiti pa tudi zagotavljanje lesne surovine obrtni kooperaciji in drugim. Enotni nastop v enem lesno-predelovalnem sistemu je torej nujnost. Temu primerne so tudi razvojne usmeritve gozdarstva na našem področju.

VESTI IZ NAZARSKE LESNE INDUSTRIJE

Ponovno glasovanje v Žagarstvu

Po neuspelem referendumu, na katerem so se odločali o sprejemu

POSTANITE NAŠ DOPISNIK

temeljnih samoupravnih aktov delovne in temeljne organizacije, so se v tozdu Žagarstvo lotili temeljite ocene stanja in razmer ter sprejeli vrsto ukrepov, ki naj bi slabosti odpravili. Zavzeto delo se je obrestovalo, saj so se razmere bistveno izboljšale. Zato družbeno-politične organizacije in delavski svet ugotavljajo, da so se odnosi temeljito spremenili, delavci boljše razumevajo problematiko, vsi skupaj pa odgovorno uresničujejo sprejete naloge. O napredku pričajo tudi rezultati zadnjega referenduma, na katerem so sprejemali samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Delavski svet je zato ocenil, da razmere v temeljni organizaciji omogočajo ponovno glasovanje o temeljnih aktih, obenem pa zagotavljajo, da bodo akti tudi sprejeti. Vsebinska aktov je trenutno

v javni razpravi, referendum pa bodo v Žagarstvu opravili 28. februarja.

Novi kadri

V začetku februarja so z zaključnimi izpiti končali dvoletno šolanje delavci, ki so se ob delu izobraževali za poklic lesarja-obdelovalca lesa. Izobraževanje je pripravila mozirska delavska univerza v sodelovanju s srednjo lesarsko šolo iz Škofje loke. Vsi kandidati so izpite uspešno opravili, velja pa ugotovitev, da se je šolanje zavleklo predolgo, saj je po dveh letih marsikoga minila volja do šolanja. Od 35 kandidatov jih je ostalo le 18. Vsi ti delavci imajo seveda lepe možnosti za nadaljevanje izobraževanja za lesarja širokega profila in lesarskega tehnika. Morda je zanimivo, da je med vsemi, ki so uspešno opravili šolanje, tudi pet žensk.

Nova filma o Glinu

V sodelovanju s kino klubom Gorenje so nazarski lesarji že posneli večino filmskega gradiva za nova filma o lesni industriji v Gornji Savinjski dolini. Del gradiva bodo porabili za lastne reklamne potrebe, drugi del pa je namenjen prikazu Gornje Savinjske doline, seveda s poudarkom na pridelovanju, koriščenju in predelavi lesa v zgodovinskem, zemljepisnem in narodopisnem ter gospodarskem okviru.

Priprave na letovanje

Nazarski lesarji so lani pričeli z udarniškim delom zbirati sredstva za nakup počitniških prikolice. Akcija so uspešno sklenili in kupili osem prikolice. Na podlagi ankete med vsemi delavci, ki jo bodo opravili do prvega marca, se bodo določili kje in kako bodo letovali ter se tako pravočasno pripravili na letošnje poletje.

PTT delavci

Uspešno delo sindikata

Pred nedavnim so svoje delo ocenili člani osnovne organizacije sindikata PTT delavcev občine Mozirje. Dejstvo je, da organizacija šteje le 39 članov, delovanje pa precej otežkoča dejstvo, da so raztreseni po vsej dolini, od Mozirja do Solčave. Kljub temu velja, da so bili vedno enotni, udeležili so se vseh akcij v občini in v svoji temeljni organizaciji, uresničili pa so tudi vse sprejete naloge.

Aktivno so sodelovali pri sprejemanju samoupravnih splošnih aktov, na zborih PTT delavcev pa obravnavali probleme s katerimi se srečujejo na svojih delovnih mestih in izražali svoje potrebe in želje.

Večina članov je zelo aktivna tudi v svojih krajih. Zaradi prevelike medsebojne oddaljenosti in raztresenosti se žal niso mogli udeleževati vseh športnih, rekreacijskih in kulturnih prireditev, ki jih je pripravljalo društvo za šport in kulturo na ravni delovne organizacije.

Občni zbor so združili tudi s ponovoletnim srečanjem

Poleg tega so veliko pozornosti namenili boljši medsebojni obveščenosti, socialni politiki in družbenemu standardu, boljšemu gospodarjenju, družbeni samozavednosti in varnosti prenosa in vročitve pošilk, pa tudi strokovnemu in idejno-političnemu izobraževanju.

Turistično društvo Mozirje

Podelili visoka priznanja

Na nedavni slavnostni seji upravnega odbora turističnega društva Mozirje so se domači turistični delavci s predstavniki gornjesavinjske in celjske turistične zveze pogovorili o dosedanjem delu, ki mu v zadnjem obdobju številnih zapletov ni manjkalo, pa tudi o nalogah, ki naj bi znova poživile delo društva.

Priložnost so izkoristili tudi za podelitev priznanj turistične zveze Slovenije najzaslužnejšim članom društva. Zlati znački turistične zveze Slovenije sta prejela Ivan Zupan in Frajo Steiner st., srebrni Jože Prušek in Aleksander Videčnik; bronasti pa Martin Aubrecht in Franc Pečnik.

Zaslužna priznanja turističnim delavcem

Gasilsko društvo Nazarje

Kadrovsko močno okrepljeni

Tudi v preteklem letu so se člani nazarskega gasilskega društva izkazali z uspešnim, pestrim in raznolikim delom, ki ga je utrdil tudi 9. kongres slovenskih gasilcev v Mariboru. Med prvimi nalogami, ki so si jih zadali na zadnjem običnem zboru, je bila okrepitev društva s podmladkom. Zavedajo se namreč, da brez mladih moči ne bodo mogli slediti razvoju in zadostiti vseh potreb. Pri vključevanju pionirjev so imeli precej uspeha, pa tudi sicer so kadrovsko zelo močni, kar je posledica načrtnega dela v preteklih letih. Med drugim imajo danes štiri gasilske častnike prve stopnje in enajst podčastnikov prve stopnje.

To je ob dobri in sodobni opremljenosti seveda zelo pomembno, saj so na njihovem področju kar štiri velike delovne organizacije, kar seveda terja nenehno pripravljenost in vsestransko usposobljenost. Lani so slavili tudi 60-letnico uspešnega delovanja društva in so ob tej priložnosti izročili namenu novo sodobno kombinirano gasilsko vozilo. Ob velikih uspehih je seveda treba omeniti pomoč sosednjih organizacij združenega dela, predvsem delovne organizacije Gorenje — Glin, pa tudi krajevne skupnosti in seveda vseh članov, ki so se še vedno izkazali z veliko mero nenehničnega prostovoljnega dela.

Zelo dobro sodelujejo z industrijsko gasilsko enoto v lesni industriji, tesno so povezani z gasilsko-tehničnimi enotami civilne zaščite v krajevni skupnosti in z osnovno šolo, seveda pa ne kaže pozabiti sodelovanja z ostalimi društvi in občinskimi dejavniki.

Lani na njihovem področju k sreči ni bilo večjih požarov, gasilci pa so se udeležili vrste tekmovanj, prireditev in vaj. Posebej velja omeniti prikaz gašenja in reševanja iz višjih nadstropij na nazarski osnovni šoli, krajanom pa so prikazali tudi gašenje vnetljivih tekočin s kemično peno in gašenje plinske jeklenke.

Na občnem zboru so ocenili delo in sprejeli naloge

Titovo Velenje

13. območno srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov

Imeti opravka z literaturo, predvsem začetniško in to v vlogi mentorstva je bilo osnovno vodilo literarnega gibanja pri Zvezi kulturnih organizacij Velenje ob pripravi in izvedbi letošnjega že 13. območnega srečanja mladih literatov, pesnikov, pisateljev iz celjske regije. Za izvedbo takšnega srečanja in za izbor človeka oziroma njegovega literarnega snovanja, katerega popoln avtor postane izbraneec, je potrebno veliko dela. Po svojih najboljših močeh so besedila mladih literatov poskušali predstaviti člani kulturno umetniške skupine Pesje-Gaberke in s svojim nastopom maloštevilno občinstvo navdušili. Znova se je pokazalo, da je v naši občini poslušal za literaturo nekoliko naglušen in zvenec samo v ušesih samih avtorjev in nekaterim redkim, ki so pri tem nemočni. Člani strokovne žirije so med prispelimi literarnimi teksti izbrali za najboljšo poezijo delo Mateje Komel. Za najboljšega prozaista pa Andreja Krevzla.

Poezija Mateje Komel iz Celja je stvarnost. Besede so resnični odraz igrivosti, tavanja in iskanja, iskrenost mladega človeka. Avtorica je o svoji poeziji povedala: »Doselej sem objavljala v Mladih

potih in gimnazijskem literarnem listu Brstič. Če moram povedati o temah, ki jih opisujem kot svoje, je to ljubezen do vsega sveta. Zdaj prišlušujem sebi, jutri tebi, včasih pa mi je všeč samo klobuk neznanega lovca.»

Daljša prozna dela Andreja Krevzla iz Titovega Velenja želijo izoblikovati obliko romana. Tematsko se avtor še ni opredelil. Stremi za željo sočutja, po človeškem zblizanju. V njegovi prozi pridejo do veljave opisani človeški odnosi. Sam pravi takole: »Recimo, da so opisane osebe iz poprerčne družbe, ki si lahko želi in zahteva stvari do ene meje. V nasprotju opisovanja med bogatimi in revnimi primerjam sredino. Bivanje slehernega obravnavam predvsem iz sociološkega zornega kota.»

Udeleženci 13. območnega srečanja pesnikov in pisateljev začetnikov so se nato pogovarjali še s predstavnikom odbora za literarno mentorska vprašanja pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije Petrom Božičem. Z njim so spregovorili predvsem o tekstih. Literatura je še vedno lepota besed, besedna zvočnost, estetika, da se lahko imenuje kultura.

Ivo Stropnik

**Kulturni center Ivan Napotnik
Prireditve**

Danes, 21. februarja, ob 19.30, dom kulture Titovo Velenje.
Koncert SIMFONICNEGA ORKESTRA Slovenske filharmonije. Dirigent: Milan Horvat. Program: Marko Tajčević, Bogo Leskovic, 7 BALKANSKIH PLESOV, Sergej Prokofjev, ROMEO IN JULIJA, suita iz baleta, Richard Wagner, MOJSTRI PEVCI NURNBERŠKI, uvertura in TRISTAN IN IZOLDA. Predigra in Izoldina ljubezenska smrt. Vstopnice po 200 din prodajajo eno uro pred koncertom.

Torek, 26. februarja, ob 18.00, obisk v Cankarjevem domu v Ljubljani
Ogled predpremiere filma Wernerja Herzoga: FITZCARALDO. V glavnih vlogah: Klaus Kinski, Claudia Cardinale. Gre za doslej največji in najdražji filmski projekt režiserja in scenarista Wernerja Herzoga. Predpremiere se bo udeležil tudi avtor. Odhod avtobusa ob 16.00 izpred parkirišča na avtobusni postaji. Prijave se sprejemajo. Cena celotnega aranžmaja je 600 din.

Seminar fotokluba Zrno

Jutri, 22. februarja, ob 19.00, otvoritev razstave fotografij ZVEZDE NEWYORSKIH DISKOTEK, avtorja Lorenca Feriča (ZDA), v avli doma kulture v Titovem Velenju. V programu bo sodelovala ritmično-plesna skupina KAOS iz Titovega Velenja.

Zvezde Newyorških diskotek

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO**FILMSKI SPORED KINA VELENJE**

Četrtek, 21. 2. ob 18. in 20. uri: OSAMLJENI OČKA — ameriški, komedija. V gl. vl.: Al Pacino.

Petek, 22. 2. ob 10. uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.

Petek, 22. 2. ob 18. in 20. uri: VIRUS — japonski, grozljivka. V gl. vl.: Sonny Chiba.

Sobota, 23. 2. ob 18. in 20. uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.

Nedelja, 24. 2. ob 10. uri: OTROŠKA MATINEJA — VLAK V SNEGU — jugoslovanski, otroški.

Nedelja, 24. 2. ob 18. in 20. uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.

Ponedeljek, 25. 2. ob 10., 18. in 20. uri: VIRUS — japonski, grozljivka. V gl. vl.: Sonny Chiba.

Torek, 26. 2. ob 18. in 20. uri: LJUBEZEN V RIU — ameriški, komedija. V gl. vl.: Michael Caine.

Sreda, 27. 2. ob 10., 18. in 20. uri: LJUBEZEN V RIU — ameriški, komedija. V gl. vl.: Michael Caine.

Četrtek, 28. 2. ob 18. in 20. uri: FRANCES — ameriški. V gl. vl.: Jessica Lange.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 25. 2. ob 20. uri: FRANCES — ameriški. V gl. vl.: Jessica Lange.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 21. 2. ob 20. uri: PREDSTAVA ODPADE!
Nedelja, 24. 2. ob 10. uri: OTROŠKA MATINEJA — VLAK V SNEGU — jugoslovanski, otroški.

KINO ŠOŠTANJ
Sobota, 23. 2. ob 16. uri: OTROŠKA MATINEJA — VLAK V SNEGU — jugoslovanski, otroški.

Sobota, 23. 2. ob 19.30 uri: OSAMLJENI OČKA — ameriški, komedija. V gl. vl.: Al Pacino.
Nedelja, 24. 2. ob 17.30 in 19.30 uri

Ponedeljek, 25. 2. ob 19.30 uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.
Sreda, 27. 2. ob 19.30 uri: FRANCES — ameriški. V gl. vl.: Jessica Lange.

KINO BRASLOVČE

Petek, 22. 2. ob 16. uri: OTROŠKA MATINEJA — VLAK V SNEGU — Jugoslovanski, otroški.

Nedelja, 24. 2. ob 18. uri: OSAMLJENI OČKA — ameriški, komedija. V gl. vl.: Al Pacino.
Sreda, 27. 2. ob 19. uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.

KINO DOLIČ

Petek, 22. 2. ob 19. uri: MOJE PESMI, MOJE SANJE — ameriški. V gl. vl.: Julie Andrews.

Deček z jabolki — slika s Klemenčičeve razstave

Velik odmev, ki ga je kar na začetku dosegla razstava Frana KLEMENČIČA, kaže na to, da ljubitelji umetnosti želijo videti tovrstne razstave, tudi izven večjih središč in radi pridejo na ogled.

Klemenčičeva ustvarjalnost je bila neustavljiva, to dokazujejo številne slike. Sprva je slikal portrete v svojevredni tehniki s širokim čopičem, vendar v okvirih akademskega realizma.

Pohod impresionizma ga je vzpodbudil tudi Klemenčiča. Na razstavi, ki se jih je udeleževal skupaj z impresionisti, je bilo videti vse manj portretov in vse več krajini, vendar dela pričajo, da te tehnike ni obvladal v celoti. Njegovega dela se ne moremo enotno ocenjevati, kajti nekaterih del, ki vežejo njegov opus, nismo uspeli predstaviti ali pa so ohranjena le v reprodukcijah, kot slika Deček z jabolki, o katerem Manko Golzar, kot portretiravec, piše naslednje:

Takrat sem bil star nekaj manj kot pet let. Prva svetovna vojna je šla h koncu, ni pa bilo konca lačnih dni in so bili vedno lažji, saj je zmanjkalo že vsega. Seveda je spomin na tiste čase že močno obleden, a vendar je dovolj jasen, da vem, da je bilo pri hiši le malo kruha, in da sva čakala z mamo ure in ure, da sva dobila kos sladkorja, ki ga je odkrnil trgovec od nekakšnega stožca sladkorja, kajti v sladkornih tovarnah ni bilo dovolj časa, da bi pripravljali sladkor v sipi ali kockah.

Se hušje pa je bilo z moko in smo videli kruh le tu in tam. Sreča, da je bilo več polente, da smo vsaj z njo pregnjali lakoto. Čeprav sem bil še majhen in ves preplašen, sem moral vsak dan iti iz Kosez, kjer smo stanovali, v Podutik po pol litra mleka, nas pa je bilo doma šest. Da, da, hudo je biti brez kruha in sreča, da anaasna deca ne vedo, kako je človeku, če je lačen, lačen.

Na jesen sva s sosedovim Pecetom — tako je bilo mojemu prijatelju ime — narabujala ob cesti, ki je peljala proti Dravljam, nekaj trpkih tepk. Vsak je potem pljunil svojo hrusko in še ugriznil vanjo, da se je ne bi polastil kdo drug. Tako nas je pač silil hud čas v neusmiljeno sebičnost.

Nekako do sedmega leta sem torej živel vesele in žalostne dni v Kosezah, ki so danes že del mesta Ljubljane, takrat pa je bila to še vas, s kmetijami, kozolci in kupi gnoja pred hlevi. Na dvorišču, pa tudi na cesti, sem se igral, kot se pač igrajo vsi otroci, s Pecetom, obiskoval Muhačevo mamo, staro ljubeznivo sosedo, ki mi je dala tu pa tam kosček kruha, se lovil s sosedovo Lojzko, ki je bila hči koseškega kovača, katere portret, ki ga je naslikal akademski slikar Fran Klemenčič, me še danes spominja v sobi na nekdanje dni.

Proti koncu vojne je obiskala Koseze očetova prijateljica Angela Karba iz Ljutomeru, in ko je videla, kako hudo je z nami, me je vzela s seboj v Ljutomer, da bi ostal tam nekaj časa, pa me je potem kar obdržala in konec je bilo Kosez in lakote in Peceta.

Ko sem odhajal s koseškega doma, sem nemilo jokal. V ustih sem zvečel kos žilave govedine — le kje jo je dohila mama — ki je bila namenjena za popotnico. Solze so mi lile iz oči, iz nosa se mi je cedilo in sem požiral obaje kar z govedino vred. Večkrat

sem se obrnil proti mami ki je tudi jokala in mi mahal od daleč v slovo. Pa sem se zopet oprjel tete Angele, kot smo ji rekli in nisem vedel, ali naj se obrnem ali naj grem naprej. Pa sem šel le dalje z novo mamó v novi svet.

Bilo mi je pet let, to sem izračunal kasneje, me je slikar Klemenčič, kjer sem živel, posadil na stol in mi rekel, da me bo slikal. V eno roko mi je dal košarico jabolk, v drugo pa sem držal najlepše. Potem me je premikal sem in tja, stopil nekaj korakov nazaj, me gledal, zopet stopil k meni, mi obračal glavo na levo in desno, zopet stopil k »štelelaju«, tako smo pač rekli slikarskemu stojalu, na katerem je stalo pritrjeno uokvirjeno platno. Slikar me je zopet gledal, zopet stopil k meni in moji glavi, dokler ni bilo tako, kot se mu je zdelo, da mora biti.

No, naj še povem, da so slikarsko platno pripravljali slikarji kar sami, saj takrat ni bilo pravih platen za slikanje, ko pa je vojska pobrala vse le zase in so iz konoplje tkali raje platno za soldaške obleke kot pa platno za slikarje.

Nekoč je ati sedel pred hišo, to je bilo mnogo pozneje in gledal hribe tja proti Savi. Padal je že prvi mrak in sonce je že tonilo za Krimom.

Takrat sem se vpisal na učiteljšče in nekaj časa stanoval zopet v Kosezah. Ati, kot sem ga klical že nekoč, je nepremično strmel v daljavo, pa me je nenadoma vprašal: »Katero barvo vi-

barve iz prahu raznih barv in lanenim oljem. Oboje je dobival v neki ljubljanski trgovini, zato pa je moral naslikati lastnika, saj tudi potrebnih oljnih barv ni bilo takrat dobiti.

Atija Klemenčiča sem tudi rad gledal pri umetniškem delu, posebno zanimivo ga je bilo gledati, ko je portretiral nekega ljubljanskega trgovca. Temu možakarju nikakor ni šlo v glavo, da je moral sedeti kot pribit, pa čeprav bi mu muha sedla na glavo in poplesavala na njegovi pleši. Pa se je razjezil: »Ne in ne, ne morem sedeti pri miru. Si bom raje poiskal drugega malarja.« In je res odšel, pa se je čez nekaj dni vrnil, ker je bil drugi ljubljanski malar še bolj siten, kot je dejal. Slika pa je rabil, ker mora viseti v sobi, kjer je sprejmal goste.

Ko je bila slika gotova, to je trajalo tri do štiri dni, je bil gospod imenitnik zadovoljen in si jo je dolgo ogledoval od vseh strani in je rad plačal tistih nekaj kron, s katerimi smo potem živeli do prihodnjih krajcarjev.

Nekoč je ati sedel pred hišo, to je bilo mnogo pozneje in gledal hribe tja proti Savi. Padal je že prvi mrak in sonce je že tonilo za Krimom.

Takrat sem se vpisal na učiteljšče in nekaj časa stanoval zopet v Kosezah. Ati, kot sem ga klical že nekoč, je nepremično strmel v daljavo, pa me je nenadoma vprašal: »Katero barvo vi-

disz za tistimi hribi za Savo. Dobro pogledaj!»

Jaz gledam in gledam in rečem: »Saj je že skoraj tema, kakšne barve neki!»

»Pa tista violičasta, pa oranžna, pa temno zelena? Saj si slep! Toliko barv, ti pa ne vidiš niti ene!« Pa sem si mislil, da vidijo umetniki marsikaj, česar sploh ni. Še temo vidijo violičasto in oranžno in temnozeleno. Tako sem torej sedel na stolu, s košarico jabolk v eni roki, in z enim, najlepšim, v drugi roki, ki je dišalo kot roza. Sedeti sem moral nepremično in strmeti v kot sobe. Čeprav so zunanji vrisčali otroci in me vabili s svojim smehom in radostjo, sem moral sedeti pri miru in boljčati in buljiti v kot.

Za plačilo mi je obljubil ati Klemenčič jabolko, ki sem ga držal v roki, tisto rdeče, ki je dišalo kot roza. In nezarensko me je imelo, da bi ga začel kar jesti, kajti jabelk že dolgo časa ni bilo pri hiši.

Ko sva se naveličala oba, jaz sedenja in buljenja v tisti nesrečni kot, ati Klemenčič pa sprehajanja od mene do »štelelaja« in zopet nazaj, in zopet sem in tja, je odložil čopič in paletó, polno barv, si ogledoval sliko, potem pa je dejal: »Zdaj pa malo počitka, pa samo malo.« Jaz pa pri priči v kuhinjo po nož in že je bilo jabolko na dvoje, ena polovica za takoj, druga za kasneje. Ati me je ujel še zadnji hip, da nisem začel s pojedino. In obe polovici sta morali zopet skupaj, jaz pa sem moral zopet strmeti v tisti kot, pod oknom pa veseli smeh in vrisč, da me je kar žalost obšla.

Po dveh ali treh dneh je bila slika gotova, dobila je ime Deček z jabolki. Ati Klemenčič je bil s sliko zadovoljen, mene pa je obšla gromozanska žalost, kajti jabolko, tisto rdeče, ki je dišalo kakor roza in po katerem so se mi cedile slane ves čase, je bilo skoraj povsem gnilo, ker sem ga prerezal in to mi je škodilo. Sicer sem dobil namesto njega drugo, pa kaj, ko ni bilo tako rdeče in tudi ni dišalo kot roza.

Danes visi Deček z jabolki menda v Narodni galeriji v Ljubljani. Pred leti sem ga videl in se ob njem spomnil vseh bridkih dni tistega časa. Ati Klemenčič je naslikal tudi mojo mamo, to je Slovenska madona, Jezušček pa je moja polsestra Tilka, ki je bila stara takrat malo več kot Jezušček ob rojstvu. Tudi ta slika je na ogled v Narodni galeriji v Ljubljani.

Nedavno sem bil z radgonskimi otroki na izletu na Gorenjskem. Spotoma domov smo se ustavili še v Kranju, ker je bilo še dovolj časa za pot domov. Obiskali smo grob Franceta Prešerna in Simona Jenka. Ker se nam še ni mudilo domov, smo hodili tudi po kranjskih trgovinah. Nenadoma zagledam v neki prodajalni, kjer so prodajali poleg mnogega blaga tudi barvne reprodukcije slovenskih in tujih slikarskih umetnikov, sliko Deček z jabolki. Ves vžičen, da sem srečal samega sebe, vzklidem: »To sem pa jaz!« in pokažem z roko na sliko. Prodajalka me je začudeno pogledala, zmajala z glavo in nekaj sepnila svoji sodelavki in se zasmejala. Najbrž se ji je zdelo, da z mano ni nekaj v redu, saj to vendar ne more biti, da nekdo vzkligne: »To sem pa jaz!« Toda jaz ji nisem mogel razlagati zgodbe o Dečku z jabolki, saj mi prodajalka prav gotovo ne bi verjela. Pa tudi zgodba bi bila predolga. In le kdo bi jo poslušal!

Deček z jabolki

Krajna skupnost Šalek—Gorica

Dobrega referendumskega programa ne bo težko pripraviti

V času, ko se izteka tretji samoprispevek, tudi v krajevni skupnosti Šalek — Gorica ne drže križem rok. »Ze nekaj časa smo v polni pripravi za nov program, za IV. referendum. Saj smo na zborih sosesk že pred časom ugotovili celo vrsto problemov, ki tarejo našo krajevno skupnost in reči moram, da je spisek teh problemov kar zajeten,« pravi predsednik skupščine krajevne skupnosti Šalek — Gorica, Franc Novak.

»Odločili smo se, da program za referendum pripravimo in usmerimo v razrešitev prometne infrastrukture v naši krajevni skupnosti. To pa pomeni, da moramo v tem srednjeročnem obdobju oziroma v času četrtega samoprispevka urediti obrobne

ceste, poti, problem je most, postajališča, še posebno ob Celjski cesti, parkirišča, predvsem v soseski C, ker je tam strahovita gostota prometa in je parkiranje avtomobilov neurejeno.«

Program sedaj obdeluje Zavod za urbanizem, ki ga bo strokovno ocenil in ugotovil, kaj je potrebno na posameznih objektih napraviti. Zavod za urbanizem bo program tudi finančno ocenil. »Nato pa bomo to, kar nam bo Zavod za urbanizem pripravil, razmejili na tisti del, ki naj bi šel v SIS gospodarstva in kaj od tega v referendumski program.«

V krajevni skupnosti Šalek — Gorica pravijo, da bodo tako lahko pripravili tak re-

ferendumski program, ki sicer ne bo mogel v celoti, ampak v pretežni meri razrešiti najbolj perečo problematiko infrastrukture.

V programu je ureditev velikega števila cest. Naš sogovornik je naštel samo nekatere: »Ze dolgo je problem cesta Selo — Francilak — Leskošek, potem cesta v zgornji Šalek do Veternika, problem je most čez Pako, poti mimo Gasilskega doma do Kardeljevega trga, cesta nad predanom ob ceste na Vrtače, postajališča ob Celjski cesti in še bi lahko našteval.«

In prav zato so v krajevni skupnosti Šalek — Gorica prepričani, da ne bo težko pripraviti dobrega programa, takšnega, za katerega se bodo odločali vsi krajanj.

NOVI PROSTORI KRAJEVNE SKUPNOSTI

Pretekli petek so nadvse slovesno predali svojemu namenu nove prostore krajevne skupnosti Šalek — Gorica. Prostori so v ulici Veljka Vlahovića 45.

Prisrčen je bil kulturni program, ki so ga pripravili učenci osnovne šole bratov Mravljak in je nosil naslov »TV čakarije«. V njem so prikazali življenje v krajevni skupnosti. V nadaljevanju slavnostne seje samoupravnih organov in predsedstva KK SZDL Šalek — Gorica je podal poročilo o naložbi v nove prostore predsednik gradbenega odbora, Jože Zakošek, predsednica KK SZDL Šalek — Gorica, Lea Lukuč, pa je spregovorila o referendumskem programu za 4. krajevni samoprispevek.

OO ZSMS Ravne

Volilna konferenca uspešna šele tretjič

Velikokrat se zgodi, da je mladina pri odločanju odrinjena (primer referendum). Malokdaj pa se zgodi, da pride do nasprotij med mladimi samimi, da ti nečajo več delati v svoji osnovni organizaciji ZSMS. Zato je programsko volilna konferenca članov mladinske organizacije iz Raven uspela šele tretjič.

Prišlo je do »lomljenja« dveh generacij. Prejšnjemu predsedniku so mladi očitali preveč forumsko delo... Na pomoč je morala celo priskočiti krajevna konferenca SZDL, da so končno izvolili novega predsednika — Silva Pečovnika. Krajevna konferenca SZDL bi morala biti v Ravnah tudi v prihodnje pobudnik akcij mladih, vsekakor pa spremljati njeno delo.

Mladi se tudi delijo na dva dela, spodnji in zgornji del Raven. Vprašanje takšne delitve je širše, skoraj nemogoče. Vso to nezaupanje je povzročilo trenutno krizo in razvrednotilo delo v mladinski organizaciji. Na tretji programski volilni konferenci so udeleženci sprejeli tudi sklep o preklicu neresničnih izjav v blagajniškem poročilu.

Ivo Stropnik

KS Franca Leskoška-Luke

Največ o samo — prispevku

Na zboru krajanov, bil je sredi preteklega tedna, so krajanj krajevne skupnosti Franc Leskošek — Luka Pesje največ pozornosti namenili četrtemu samoprispevku, razširitvi deponije premoga in ukrepom za varstvo okolja pri izgradnji nadomestnih objektov.

Krajanj so skoraj soglasno podprli prizadevanja za uvedbo četrtega samoprispevka. Z referendumsko zbranimi sredstvi naj bi obnovili krajevne ceste, zgradili cesto do Enclovega vrha, igrišče v Podgorju, uredili parkirni prostor pred podružnično osnovno šolo, kupili opremo za nov gasilski dom, med naloge srednjeročnega programa pa so uvrstili še razsvetljavo ceste v Podgorje.

Zelo živahna je bila razprava pri obravnavanju izgradnje nadomestnih objektov Reka. Pesje je že »ukleščeno« z industrijskimi objekti z vseh strani, poleg tega poteka čez naselje še glavna cesta. V takšnem položaju krajanj težko gasijo že nastali požar. Preprečili bi ga lahko tisti, ki so naselje načrtovali v tej coni in tudi izdajali gradbena dovoljenja.

Na zboru krajanov so udeleženci sprejeli vrsto pomembnih sklepov, njihovo uresničevanje pa bo spremljala posebna komisija. Če se bodo vs. držali tega, kar so na zboru obljubili, bo med krajanj mnogo več zadovoljstva, reševanje vprašanj bo tako precej lažje in uspešnejše.

-t. h.-

Društvo upokojencev Šmartno ob Paki

Še bogatejša društvena dejavnost

Skrb za upokojence, še zlasti tiste z nižjimi pokojninami, je prednostna naloga članov društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki, ki so pri uresničevanju zastavljenih nalog resnično vrli. »Trudimo se, da bi jesen življenja, naši upokojenci preživljali ne le ob delu in vsakdanjih skrbeh, ampak se tudi malo razvedrili in povesečili. Moram reči, da nam je to v preteklem letu kar dobro uspelo,« je povedal v začetku pogovora predsednik šmarškega društva upokojencev Janko Kumer.

Na treh izletih, ki so jih organizirali lani, so si člani društva ogledali mnoge kulturne in zgodovinske znamenitosti po Sloveniji, spominska obeležja iz NOB, pozabili pa niso še na družabno življenje. Zelo pestra je bila dejavnost društva ob tednu upokojencev. »Po svojih močeh se vključujemo v delo vseh organov in družbenopolitičnih organizacij v kraju. Z njimi zelo dobro tudi sodelujemo.«

V letošnjem letu bo dejavnost šmarškega društva upokojencev še bogatejša. Poleg družabnih prireditvev, izletov, piknikov bodo pripravili v društvenih prostorih še kakšno zdravstveno predavanje, razne tečaje. Sredi meseca januarja letos so skupaj s krajevnima skupnostima Šmartno ob Paki in Goranje, družbenopolitičnimi organizacijami in krajevno organizacijo Rdečega križa organizirali srečanje starejših krajanov starih več kot 75 let. Vse tiste, ki se srečanja niso mogli udeležiti, so obiskali in jih

obdarili. »Dejavnost našega društva bo letos še pestrejša. Pred kratkim smo ustanovili komisijo za šport in rekreacijo, ki bo »skrbela« za zdravje naših članov in različna športna tekmovanja. Dela nam letos ne bo manjkalo, dobre

Janko Kumer

volje pa prav tako ne. Skrb za upokojence z nizkimi pokojninami pa bo ob tem še vedno naša prednostna naloga. Marljivo se bodo šmarški upokojenci vključili še v teden upokojencev velenjske občine in ob tej priložnosti že drugič zapored pripravili razstavo ročnih del. Delovni program pa še ni dokončen. Gotovo ga bodo dopolnili na nedeljskem rednem obnem zboru.

Kinoklub Gorenje

Posneli že 170 filmov

Kinoklub Gorenje iz Titovega Velenja praznuje letos 15-letnico delovanja. Njegova dejavnost, prav tako uspehi, bodisi na klubskih ali mednarodnih festivalih, našemu krogu bralcev in ljubiteljem filmske amaterske dejavnosti gotovo niso neznan.

In kaj je po tolikih letih še vedno njegovo glavno vodilo? Snemanje amaterskih filmov raznih vrst, beleženje pomembnih dogodkov v občini na filmski trak, delo z mladimi na osnovnih šolah, združevanje filmskih stvaritev javnosti. 20 marljivih članov, v klub je vključenih še več, deluje v sekciji za 16 mm in sekciji za 8 mm filmski trak, je v letih delovanja posnelo kar 170 amaterskih filmov raznih vrst, od animiranega, igranega, dokumentarnega filma.

Poleg že naštetega so velenjski

filmski amaterji namenili največ časa zapisovanju pomembnih dogodkov iz Šaleške doline na 16 mm trak, snemanju avtorskih filmov, prikazovanju teh na raznih festivalih, klubskih kot tudi mednarodnih. Ze več let dobro sodelujejo s filмотek 16. Prav posebno skrb so v preteklem letu naši filmarji namenili sodelovanju s krajevnimi skupnostmi. V svojih vrstah imajo prave kroniste in dokumentariste. Vitrina priznanj — pohval, ki so jih prinesli z raznih gostovanj, je polna. Mnogo nam pomeni že to, da nas povabijo na kakšen pomemben festival. Na mednarodnem festivalu amaterskega filma na Jesenicah smo med 134 prikazanimi filmi iz 14 držav bili proglašeni za najboljšo klubsko selekcijo. Ponosni pa smo tudi na priznanja, ki smo jih prejeli lani na Češkoslovaškem. V

kinoklubu Gorenje delamo sami amaterji z veliko lastnimi osnovnimi sredstvi. Zato naša dejavnost s pionirji ni tako zažvela kot smo načrtovali. Filmski trakovi, kamere in vse ostalo, kar potrebujemo za snemanje, je za žep staršev preveč. Zato mlade filmarje v krožkih na osnovnih šolah samo spoznavamo s kamero,« je povedal tajnik kluba Marjan Benedek. Med prednostne naloge članov kluba sodi še izobraževanje. Na filmski šoli v Ljubljani se prav sedaj usposabljuje trije za filmske mentorje.

Ceprav imajo velenjski filmski amaterji mnogo težav zaradi iztrošene opreme, za nakup nove pa nimajo denarja, bodo snemanju filmov različnih vrst namenili tudi v prihodnje največ časa. Posneti nameravajo v letošnjem letu 10 filmov, ki jih bodo prikazali javnosti na klubskem festivalu. Prizadevali si bodo, da bi še bolj kot doslej zažvelo delo v filmskih krožkih, prav tako sodelovanje s krajevnimi skupnostmi. »Še tako velike težave, ki jih imamo člani kluba, nam ne omajajo trdne volje: snemati, snemati in zopet snemati,« je ob koncu poudaril Marjan Benedek.

Pridobitev velenjskih gasilcev

Gasilska lestev že v garaži

Prejšnji teden, v četrtek, so velenjski gasilci dobili težko pričakovano lestev. Ko bodo opravljene vse formalnosti, bodo lestev lahko začeli tudi uporabljati. Za lestev so se gasilci odločili pred petimi leti.

Gasilsko društvo Titovo Velenje, ki letos praznuje 88. obletnico delovanja, je torej bogatejše za 37-

metrsko raztezalno lestev znamke »Leiter-Magirus«. Lestev je vredna 520 tisoč nemških mark, plačali pa so jo že pred enim letom.

Kaj pomeni gasilec ta lestev? »Za nas, gasilce, je to dodatna varnost.«

Vseeno pa upamo, da bodo to lestev čim manj potrebovali.

Foto: L. O.

Emina Smaič

„Še enkrat bi bila rada vojakinja“

V prejšnji številki našega tednika smo vam predstavili dekletko, ki bo čez dva meseca oblekla vojaško suknjo. Tokrat pa smo zastavili nekaj vprašanj o vojaškem življenju Emini Smaič iz Titovega Velenja. Emina je namreč že spoznala, kakšno je to življenje.

„Kakšno? Lepo! Red in disciplina sta čisto vojaška. Moram po tihem priznati, da so nam kdaj pa kdaj starešine le pogledale skozi prste. Trije meseci vojaškega življenja so zame kar prehitro minili. Bogatejša sem za nova dožitja, spoznanja in izkušnje. V vojski človek pridobi delovne navade, tovarištva in prijateljstva ni nikjer boljšega kot prav v JLA. Svobode je resda

malo manj, vendar z dobro voljo lahko premagam vsako oviro, tudi to. Povem vam, da bi prav rada oblekla sivo-zelena uniformo še enkrat, če bi le lahko. To področje me močno zanima že iz osnovnošolskih let,« pove Emina po slovensko.

Na vojašnico Ljuba Šercerja v Ljubljani vežejo Emino lepi spomini. Poleg vsega že prej naštetega so se ji „vtisnile“ globlje v spomin desetdnevne vaje na terenu. »Radiotelegrafiste smo bile boljše od vojakov. Dobile smo čisto petico,« pove z nasmehom. Emina pa je bila tudi najboljša športnica devete armade.

Trije meseci vojaškega življenja so po njenih besedah kar naporni, vendar tudi vzdržljivi.

Zato Emina svetuje vsakemu dekletu ali ženi do 27. leta starosti, da zbere toliko poguma in se prijavi. »Gotovo nobeni, ki se bo odločila za služenje v JLA,« ne bo žal.

Na delovnem mestu v tozdu Zamrzovalnih omar v velenjski tovarni gospodinske opreme je Emina zadovoljna. Dobro se razume s sodelavkami, zato ji delo v treh izmenah ni preteško. V Titovo Velenje je prišla pred sedmimi leti za boljšim zaslužkom. Pravih prijateljev in prijateljic še ni našla. Pa saj jih niti ne pogreša. Prosti čas največkrat preživlja ob branju knjig. Kadar pa ima malo več časa in jo „zgrabijo“ domotožje, pa obiše svoje domače v Gradačacu v Bosni in Hercegovini.

Življenje med Samuraji

Piše: **1**
Milena Džordžević

Doma, sem skoraj že mesec in pol. Lenoba do pisanja, ki prihaja vame vsake toliko časa. prilaganje in druge neugodne okoliščine so naredile svoje. Da vendarle uničim par listov papirja za nekaj koristnih japonskih izkušenj, sem se tako odločila še sedaj. Uporabila sem naš papir, kajti ta tako ali tako vse prenese. Svinčnik pa je japonski. Upala sem namreč, da bo moje delo vsaj malo potekalo po japonskem vzorcu, da bo z njegovo pomočjo hitro, iznajdljivo in učinkovito, rezultati tega dela pa vsaj uporabni, če ne dobri. Premišljevala sem ali naj bo vse skupaj kot nekakšen potopis ali pa le zbir vtisov o življenju, naravi in običajih Japonske. Odločila sem se za kompromis med obema različicama. Prva dva nadaljevanja bosta zajela prve, bolj turistične dni v tej čarobni deželi, tretji pa vse nenavadno, kar me je spremljalo v štirih mesecih, kar me je šokiralo, navdušilo in včasih tudi prizadelo.

Zakaj tako daleč, zakaj v tujino? Vedno so se v meni prepletale raznorazne želje, vedno sem se obremenjevala z dosegljivimi in nedosegljivimi cilji. Tisti del mene, ki si je želel avanturizma, ki je v vsej svoji biti tako radoveden, ki si je želel spoznanja o različnih ljudeh, jeziki, kulturah in svetovih, tisti del je sedaj zagotovo prišel na svoj račun. Prijatelji me včasih opominjo, da sem vedno govorila, kako nikoli ne bi mogla živeti in delati v tujini. Sedaj se je vse obrnilo drugače. Nikoli ne reci nikoli več je poučen naslov najnovejšega bondovskega filma. Zato v tujino, zato na drugi konec sveta. In kako? Leta, ki sem jih posvetila sportu in klubu sem končno izkoristila za nekaj koristnega. Desetletne rokometne izkušnje sem ponudila v zameno za tristo petinšestdeset nenavadnih dni. Čeprav ni bilo lahko mi je uspelo in ponosna sam na to.

Po šestnajsturnem letenju me je na tokijskem letališču Narita čakalo prvo veliko presenečenje. Pripravljala sem se na majhne ljudi, a to kar je najprej butnilo vame je bila množica še manjših ljudi. Če nekdaj ne more

najti sebi enakega, po velikosti seveda in če je ta nekdaj ženska, vajena ljudi gledati navzgor ali vsaj vodoravno potem si lahko predstavljate kako se je počutil njen vrat, ki je moral svojo funkcijo spremeniti za kakšnih 120 stopinj proti tlem. Na vso srečo se nisem sama znašla v tem labirintu (z)mešanih občutij. Biserka Višnjič, zlata olimpijka, po višini enaka, po rokometnem znanju in slavi pa vsekakor ne, mi je s preprostimi stavkom, vmašta je ovo» dala vedeti, da sva v

Prijateljstvo z Biso in trenerjem

istem položaju. Kljub različnim ciljem, ki so naju pripeljali v ta konec sveta, sva se ujeli v enem. Spoznati morava te ljudi, prodreti v njihovo notranjost, ki jo tako ljubosumno zaklepajo vase.

Japonska je nenavadna, čudežna dežela. Japonska je svet zase, podoba iz sanj vsakega pravega avanturista in Tokio je japonska v malem, odsev vseh njenih kultur in gospodarstva. Tokio je država. Zanj smo imeli samo tri dni. Odločno premalo za enajst milijonsko mravljišče ljudi, križišče arhitekture, tehnike in reklamnih sporočil, zabave in poslovnosti. Tri dni za Tokio v začetku septembra, sredi neznozne vročine, sredi 40 stopinj Celzija. V nemogočih pogojih za sprehode sem tako videla Ginzo,

slavno trgovsko središče, srce Tokia. Pravijo, da je bolje tukaj le pasti radovednost, denar pa potrošiti kje drugje, saj tukaj svojo moč zapravljanja lahko izkazujejo le bogataši-tovarnarji. In ravno v Ginzi sem prvič vstopila v kino. Majhna a simpatična dvorana, opremljena z yso mogočo tehnologijo, ki je v svetu že nujna, pri nas pa še redka, me je takoj prevzela. Tu pa sem se tudi prvič resno spoprjela z angleščino in bila zadovoljna. Svetovno uspešni in razvpiti

nasvetov, kako živeti v tej deželi, v letu, ki naju čaka. Povzpeli sva se na trinpetdeseto nadstropje najvišjega nebotičnika v Tokiu in občudovali neskončnost mesta. Zauzele sem si v tistem trenutku, da bi ga lahko spoznala v vsej njegovi razsežnosti, od malih, ozkih ulic v revni četrti do bleščečih predelov showbusinessa in mode. V teh dneh sem dobro spoznala tudi palčke-japonski jedilni pribor, kajti jedli smo samo tam, kjer žlica, vilica in nož nimajo prostora niti v najbolj skritem predalu kuhinje. Najina spretnost je bila na veliki preizkušnji in tudi potrpljenje. Hrana popolnoma drugačna od tiste, ki sva jo navajehi, v raznoraznih barvah in s čudnim okusom je bila težak plen za dve Evropejki s palčkami v rokah. Vendar se je bilo treba spoprijeti tudi s tem in brezupna borba je obrodila sadove. Tretji dan sva namreč uspeli napolniti praznino v želodcu, nekaj zaradi hitrega dojetanja spretnosti »palčkanja« več pa zaradi tega, ker smo končno le uspeli najti nekaj užitnih kosčkov mesa. Proste trenutke sem zapolnila s sprehodi po trgovinah.

Utrujena od nenehne paše oči po prepolnih izložbah sem se odločila, da bom raziskala tržišče z glasbo. Tako sem odkrila, da Japonci zvesto, v koraku sledijo vsemu kaj je v svetu novega in dobrega pa naj bo to v glasbi, v modi, v filmu, v gospodarstvu, kratka v vsem.

Novinarji, katerih prisotnost v teh dneh nisva pogrešali, so naju dobesedno presenečali z vedno istimi vprašanji. Tudi na novinarski konferenci, ki jo je spremljala celo tokijska televizija, so naju ponosno spraševali, kakšna se nam zdi njihova hrana, kaj misliva o japonskem rokometu, kaj se nama zdi najbolj zanimivo, ali so Japonci simpatični. Biso ni mogla uiti vprašanjem o olimpijskih igrah in njeni družini, neumnim vprašanjem ali bo pogrešala desetletnega sina Joška. Najini skopi odgovori so v interpretaciji prevajalca zadovoljili novinarje midve pa sva se sprostile šele ob kavici in ob pogovoru s simpatičnim predsednikom japonske rokometne zveze. V teh dneh sva začeli spoznavati tudi tipične, zakoreninjene japonske običaje.

FOLKLORNI KOTIČEK (11)

Kolo iz Ražanca

Vsi vemo, da hočejo biti ženske enakopravne z moškimi. Pri tem sploh ni važno kje, kako in na kakšen način, ampak samo, da so enakopravne. Zato so tudi one hotele imeti SVOJ ples, kjer bi lahko same plesale. Če lahko fantje, zakaj ne tudi dekleta! Tako smo se zatopili v knjige, preštudirali to in ono, dobili vaditelja za nov ples in ženske so si oddahnile — že bodo lahko enakopravne z moškimi. Koliko truda so vložile v to ne vem, vem pa, da zmeraj rade zaplešejo ta ples in se postavljajo z njim. To je ples iz obmorske vasice Ražanac, sredi Dalmacije.

Marsikdo si bo mislil, da je to nežen, romantičen ples. Vendar pa bo spreminil svoje mnenje vsak, ki si ga bo ogledal, saj so lahko koraki deklet prav tako močni in odločni, kot fantovski. In lahko se čudimo, od kod dekletom toliko temperamenta in odločnosti. Res je, da danes, ko imamo (skoraj) vsega dovolj, to ne pride toliko do izraza. Vendar pa včasih, ko je bilo življenje težje, ko so morali garati za vsak kos kruha, takrat so dekleta plesala tako kot so živela. Rada so se zbirala ob vodnjaku, zapela in zaplesala. Pesem poje o lepoti domačega kroja in se prepleta s

trdim in odločnim korakom deklet. Ples ima tudi socialni značaj, saj so hotela dokazati sebi in drugim, da so sposobna za zakon in da bodo lahko premagovala vse življenjske težave.

Noša je temne barve, tako kot v mnogih predelih Dalmacije, skromna in brez nakita.

Posebnost plesa je tudi v tem, da je brez glasbene spremljave. Dekleta si dajejo ritem s topotanjem korakov.

Ko sem tole pisal, sem se spomnil „plesalk“, ki so plesale ta ples. Bilo je na silvestrovanju. Če dekleta plešajo to, zakaj ne bi tudi fantje. Ker smo potrebovali točko za program, je prišla ideja kot naročena. Rečeno — storjeno! Fantje so smuknili v ženske noše in zaplesali. Zdj vas pa vprašam, če si lahko zamislite lepših deklet, kot so bila naša: z brado, brki, z močno poraščeni mi in mišičastimi nogami... ampak z božanskim nasmehom. Nasmejali smo se, lahko verjame, do solz. Fantje pa so tudi odplesali tako, kot je treba. Zal pa fotografij nimam, da bi se lahko nasmejali tudi vi. Pa bo slika z našimi dekletki tudi v redu, se vam ne zdi?

Vili Grabner

Prgišče misli

Verige ljubezni so edine verige, ki svobodnemu človeku ne delajo sramote.

J. MAKAROVIČ

Človek postane nevaren, kadar govori o drugih.

A. ISAKOVIČ

Socializem je moralno vprašanje. Svoboda. Znanje. Kultura.

B. ŠTIH

Razum se moti, občutek nikoli.

P. ZIDAR

Prejeli smo

Cene v vzgojnovarstvenih zavodih

Zadnje dni je v sredstvih javnega obveščanja precej informacij v zvezi cenami dnevnega varstva in uveljavitvijo novega Samoupravnega sporazuma o socialni varnosti. Ker so bile te informacije precej enostranske in ne dovolj celovite, je nastala med ljudmi bojazen, ali bodo sploh še mogli plačilo stroškov v vrtcu.

Zato dajemo informacijo o pripravah

za uveljavljanje omenjenega sporazuma in o predvidenih novih cenah dnevnega varstva v naši občini:

Konec marca bo skupščina Občinske skupnosti otroškega varstva Velenje na seji določila nove cene oskrbnine za leto 1985 ter višine prispevkov staršev glede na dohodke v letu 1984; cena hrane je bila spremenjena že s 1. 1. 1985.

Predlog, o katerem bo odločala skupščina, predvideva najvišji prispevek približno 6.300 din pri dohodku nad 18.000 din ali 35 % od dohodka na družinskega člana — iz leta 1984.

Glede na določila Samoupravnega sporazuma o socialni varnosti, katerega podpisnik je tudi Občinska skupnost otroškega varstva Velenje, bo spremenjen način obračuna stroškov v vzgojnovarstvenih zavodih tako, da ne bo več lestvice subvencioniranja, pač pa bodo starši krili stroške povsem v odvisnosti od dohodka v preteklem letu. Predlog je naslednji:

- za otroka od 0—6 let 35 % od dohodka na družinskega člana;
- za otroka v starosti 6—7 let (mala šola v dnevnem varstvu) 25 % od dohodka na družinskega člana.

V te zneske je všteti tudi strošek za prehrano, ki naj bi ga starši krili akontativno, poračun glede na odsotnost otroka, bi vzgojnovarstveni zavodi opravljali obdobjno (na 3 mesece, ali 2 x letno).

Informacije na televiziji in v časopisih, ki napovedujejo bistven porast stroškov, za našo občino ne veljajo, ker smo že v preteklih dveh letih razmerje delitve stroškov med starši in Skupnostjo spremenili in se je delež Skupnosti precej povečal.

Nov sporazum prinaša novost — plačilo v odstotkih od dohodka na družinskega člana v preteklem letu in pomeni enak prispevek ne glede na cene v dnevnem varstvu. Če je cena višja na primer od 6.300 din, se ta prispevek višja glede na dohodek družine (občana Domžale na TV), torej se pri cen 9.000 din prispevek staršev ustavi pri dohodku 26.000 din na člana družine.

To informacijo dajemo kot predhodno; seveda bo potrebno za sejo skupščine pripraviti natančne predloge prispevkov znotraj določene cene, zaradi približevanja določilom Sporazuma, ki smo ga dolžni pričeti uresničevati s 1. 5. 1985.

PREDSIEDSTVO
SKUPŠČINE OBČINSKE
SKUPNOSTI OTROŠKEGA
VARSTVA

J. M.

V spomin

Ante Kronja

Pobrateno mesto Split se je v soboto, 9. februarja, poslovilo od svojega najvidnejšega in najplemenitejšega občana, kontra-admirala v pokloju, Anteja Kronje-Čenča. Ante Kronja se je rodil 1. maja 1915 v Šibeniku. Član KPJ je postal leta 1941, bil je prvoborec in nosilec Partizanske spomnice 1941. Po kapitulaciji stare Jugoslavije je začel aktivno delati za narodno-osvobodilno gibanje. V NOB je bil borec, kasneje politični komisar čete in bataljona ter politični komisar 1. dalmatinskega proletarske brigade. Vso povojno obdobje je bil predan družbeno-politični delavec, v JLA je opravljal visoke in častne partijske naloge, prav tako v občini in mestu Split.

Ante Kronja je bil načelnik mornarskega šolskega centra, načelnik kadrovskega oddelka jugoslovanske vojnne mornarice in organizacijski sekretar CK ZKJ za vojno mornarico. Predvsem je bil strokovnjak in plet-

menit človek, poznan po vsej Jugoslaviji, zlasti priljubljen pa v rodnem Šibeniku in v Splitu, kjer je tudi končal svoje delo in tiho odšel.

Med občani Titovega Velenja, ki so v medsebojnem sodelovanju s pobratenim Splitom dosegli lepe uspehe pri izmenjavi izkušenj, utrjevanju bratstva in enotnosti ter krepitevi prijateljstva, je bil Ante Kronja znan in priljubljen kot pobudnik in organizator različnih srečanj. S svojimi prijatelji in sodelavci je vztrajal pri sodelovanju pobratenih organizacij Rdečega križa in pomagal pri zblíženju zelo oddaljenih krajev in ljudi. Rad je imel Slovenijo, rad je prišel v Titovo Velenje, presečen je pozdravljal občane in krvodajalce iz Titovega Velenja v Splitu. Ante Kronja-Čenčo bo ostal v našem spominu kot svetel lik človeka in prijatelja, graditelja enotne in bratske Jugoslavije.

Iščemo najstarejšo fotografijo

Pozdrav iz Gorenj

Sv. Janez Krst.
1913-14

Razglednica Gorenja

Ohranila se je še ena izmed zanimivih podob doline ob Paki. To je razglednica, izdelana na osnovi fotografije, založil pa jo je lastnik trgovine v vasi Gorenje Ivan Tamšeta. Razglednica je bila poslana Martinu Fajdigi 4. septembra 1917. leta v 2/26 pešaškijsko kompanijo, III. inženirjsko enoto na fronto. Razglednica je prav gotovo izvirna po svoji obliki in vsebini.

Pred trgovino Ivana Tamšeta so se ob gospodarju postavili še ostali družinski člani. Vendar v času, ko je bila razglednica poslana, vojaku na fronto, je Ivan Tamšet bil že

pokojni. Trgovina je ostala, prevzel jo je Franc Satler.

Zanimiv je tudi podatek, da je v tej trgovini po letu 1950 nastal zametek današnjega Gorenja. Od leta 1946 do 1950. je bila v teh prostorih zadržna trgovina. Ko so zgradili nove zadržne prostore, so preselili trgovino. Tedaj pa je v prostorih te hiše Zdravko Satler začel z mizarskim delom, kar pa je bila tudi tradicija te hiše. Še v prejšnjem stoletju je bilo tam kolarstvo in tudi hiši se je obdržalo domače ime „Pri Bognarju“.

Zdravko Satler je leta 1950 začel z izdelovanjem sadnih mlinov, leta 1953 pa so se mu pridružili še

delavci Kovinsko industrijskega eksploatacijskega podjetja Smartno ob Paki, ki so ob sadnih mlinih nato izdelovali še mlatilnice in pridobivali tuf. Leta 1958 pa so prevzeli še proizvodno štedilnikov na trda goriva in podjetje preimenovali v Gorenje, tovarna gospodinske opreme. Seveda pa je za tako veliko proizvodnjo, ki so jo načrtovali, bilo v bivši trgovini v Špehovi kovačiji premalo prostora, zgradili so zidane barake, nekaj let pozneje pa se preselili v prostore rudnika v Velenje.

Pred 10. leti pa je vas Gorenje dobilo sodobno tovarno keramike. hj

Kulturni dan

Učenci osnovne šole Miha Pintar Toledov Titovem Velenju pripravili »kulturni dan«, ki se ga bodo dolgo spominjali. Najhuja je utrujenost od brezdelja, je bilo napisano z velikimi črkami na odrom v avli šole. V enem dnevu so predstavili najrazličnejše kulturne dejavnosti, za nagrado pa so prislunhili New Swing Quartetu z Otom Pestnerjem na čelu.

Bilo je na terek, ki je bil navaden učni dan, pa vendarle nekoliko drugačen. Naj bo ta dan v znamenju kulture, dela, volje, znanja, izmenjave izkušenj. Naj ne bo to dan s proslavo, kot jih je toliko. Pokažimo tudi mi, pionirji, učenci, pa tudi učitelji, kaj znamo, znamo, hočemo. Tako nekako je razlagal idejo o »kulturnem dnevu« na šoli ravnatelj Emil Hartner.

In res so v torek učenci in učitelji pravzaprav vsa šola, nekako priznavali. Najprej v delu, nato v igri, ob pesmi, plesu. V nižjih oddelčnih skupnostih so najprej imeli uro, dve pouka. Nato pa so po razredih prikazali, kaj znajo, kaj lahko prikazuje mlajšim ali starejšim vrstnikom. Učitelji za likovni pouk so nastajale pustne maske. Tovariš Robi je kar za-rel od navdušenja, ko je pregledoval nastala dela, ki so še istega dne našla svoj prostor na velikih panojih v šolski avli.

»Sprehajam se še naprej, se čudim in smejim, kako odločno, brez kakšnega sprenevedanja vlečejo učenci čopice po papirju...« je končala svoje novinarsko poročilo za šolski list Meteor, ki je nastajal tega dne v posebnem tiskovnem središču. Ismeta iz 8. b.

Teško je opisati živ-zav, ki je kar veselo vsepovsod po učilnicah in dolgih hodnikih. Tovarišica za izrazni ples je pripravljala najmlajše, tovarišica za folkloro je razglabljala z učenci o ljudskem izročilu plesov, medtem ko so v telovadnici pod strokovnim vodstvom snoznjavali, in preizkušali prve korake angleškega vlačka in fokstrota učenci 7. razredov.

Vse je teklo spontano. Ideje so se še vedno sproti porajale, kako bi bilo boljše. Velika šolska avla se je potem, ko je bilo vse nared, v trenutku napolnila z več kot sedemsto obrazi. Učenci, polni pričakovanja, radovedne tovarišice in tovariši, pa številne gostje... Prišli so predstavniki krajevnih skupnosti, občine, družbenopolitičnih organizacij, pokrovitelja Gorenja, kulturne skupnosti, Viza. Nič zato, če je kdo manjkal, ali pa so tudi koga pozabili povabiti.

Glavni nastop je navdušil. Nekdo je pozneje izjavil, da je bil to res »udarni« kulturni dan. V dobri uri so učenci prikazali svo sivo spretnost, iznajdljivost, znanje. Vse to, kar je bilo po razredih najboljšo, so prikazali na glavnem odru. Prikazali so igrice in plesov recitacije ter pesmi, pa izrazni ples ter folkloro so dopolnili dobro uro programa, ki je navdušil.

Za konec prireditve pa je nastopil še New Swing Quartet in tudi to je bila nagrada prizadevnim učencem ob kulturnem dnevu. Bil je res lep dan.

Sliki in besedilo Hinko Jerčič

Novinarji in uredniki pri »znašanju« časopisa Meteor

Šola v naravi

V ponedeljek zjutraj smo se učenci 5. c razreda zbrali pred šolo. S sabo smo imeli smučarsko opremo, smuči in potevalke, polne najrazličnejših stvari. Vse smo naložili na kámin. Potem smo odšli v spremstvu učitelja pred direkcijsko, kjer nas je čakal avtobus.

PRISPEVKI MLADIH DOPISNIKOV

Odpejali smo se do Pake. Nato smo počasi nadaljevali pot na Paški Kozjak, kjer naj bi preživeli šolo v naravi.

Po dolgi in naporni poti smo prišli na vrh. Znašli smo se pred kočjo, kjer smo preživeli skupaj teden dni. V šoli v naravi smo se imeli lepo. Tovariši so nas mnogo naučili. Šamo z vlečnico smo imeli smolo. Nesrečni smo morali »štamfati«, če se nam je ljubilo ali ne.

Tudi napetih dogodkov ni manjkalo. Kar se je zgodilo predzadnji dan bivanja v šoli v naravi, ne bom nikoli pozabila. Bilo je lepo, sončno, januarsko jutro. Po zajtrku smo se vsi s tesnobo v srčih odpravili na smučišče. Tovariši so nam pripravili tekmovanje, kjer naj bi se pomerili v vlečalomu. Vsi razburjeni smo si ogledali progno. Po dveh tekih nam je odleglo. Tekmovanje je bilo zaključeno. Vsi veseli smo se odpravili v kočjo na kosilo. Po popoldanski smuki smo vsi nestrpno čakali na rezultate in podelitev medalj. Končno smo le dočakali. Tovariš Tomazič je podelil diplome, priznanja in lepe medalje, izrežljane iz lesa. Vsi smo bili zadovoljni. Moja Bajec

Himna 5.c OŠ Gustava Šliha

(po melodiji oručkes)

Sem na Kozjak smo prišli, da se bomo smučali, drsali in kepali HA, HA, HA, HA.

Vsi veseli padamo in se tud pobiramo zraven se zabavmo HA, HA, HA, HA.

R: Vsak veselošolc ta pravi, se že smučat prav zna vsak veselošolc ta pravi tud ponoč' miru ne da.

Vlečnica je za okras, ni pa štamfamo za špas jezni vsi sopicamo HA, HA, HA, HA.

Tovariši se kregajo, vlečnico popravljajo, hlinika preklinjajo HA, HA, HA, HA.

R: Vsak veselošolc...

Fantje k puncam hodijo, z baterijo svetijo in jim vsi nagajajo HA, HA, HA, HA

Punce ne zaostajajo, celo noč galamijo zjutraj vse zaspane so HA, HA, HA, HA

R: Vsak veselošolc...

NAŠA KRONIKA

PONEDELJEK

Danes smo krenili v hrib — na Paški Kozjak. Da bi le tovariši ne bili prestrogi, nam blodi po glavi. Grizemo v hrib. Prispemo do kočje. Popoldne se nismo smučali, le teptali smo, kolikor smo mogli, saj je snežilo. Počutje je odvisno od tovarišice in tovarišev. Razredničarka je bila utrujena in nema. Tov. Novakovo je bolela hrbtenica, tudi tov. Tomazič je bil utrujen, tih in neopazen. Tako bo pa še kar šlo.....!

TOREK

Že zjutraj je barometerska igla pokazala; tov. Novakova tečna, razredničarka še bolj. le kako je s tov. Tomazičem? Kar uganite sami: teptali smo kot nori, sneg pa je padal in padal. Da bi vsaj lahko postavili vlečnico. Tov. nam je te rekel: »Ko bo nehala snežiti, jo bomo postavili!« Takšen je bil dan. Zvečer pa: »Če danes v posteljah ne bo mir, boste šli jutri ob pol...

osmihi spat!« No, tisti tovarišev »štamfanje in štamfanje« nas je tako utrudilo, da smo takoj..... zadržki in izjemami zaspali.

SREDA

Vstali smo kot običajno. Po zajtrku in umivanju smo se zaposlili. Ne stene smo lepši izdelke, nato pa odšli na smučišče. Danes je naš zračni barometer bil bolj obetaven. Tov. Stumbergerjeva je bila — ne vem zakaj — boljše volje. tov. Novakova se je smehljala, tov. Tomazič tih in mrk. Zičnica, ki jo je pripravljala, se je pokvarila. Kako je bilo vsem pri srcu, si lahko mislite, noge pa so zaradi štamfanja še bolj trpele.

ČETRTEK

Tovarišice so bile: ena materinska, druga enako razpoložena. Tov. Tomazič je imel rojstni dan — ne znamo pojasniti — njegova barometerska igla ni nič določena pokazala. Hoteli smo tov. razveseliti. Naredili so zanj čestitko, nama pa je bilo najbolj všeč, ker smo ob glasbi lahko zaplesali, pa še predavanje o naravi in lovstvu so nam pripravili. Samo ne vem zakaj, zaspati nismo mogli — noč je bila za nas in za tovariše »grozna«.

PETEK

Tovarišica je bila spet slabe volje. Že veste katera. Jutro ni bilo dobro jutro, ampak: »Še pozdraviti ne znate — niste tovariški, tožarite, pogledjte kakšno je po tleh...« Zdej, ko bi lahko popravili mnenje o našem slabem razredu. »Grozna sem razočarana!« Tov. razredničarka Stumbergerjeva je

zaradi naš, kar nekam rada razočarana — pa tov. Novakova tudi. Potem smo bili nenadoma pridni: pri zajtrku in na smučanju. Danes se spustimo že z vrha, vijugamo, pa tudi se pudamo. Popoldan pa smo tekmovali. Kako je bilo, bomo pa zdajle ugotovili. Kako bo pa do konca, bomo pa še videli.

SOBOTA

Zdej pa čakamo, pospravljamo, gremo domov. Škoda, Se bi ostali!

Moja prva vožnja z avtom

Ko sem bil še majhen, sem zelo rad zahajal k sosedu. Tam so me vedno presenetili, npr. s čokolado, igračo, pecivom.

Tako sem nekega dne spet odšel k sosedu. Sosed je pral avto, ker se je mislil popoldne peljati na neko slajve. V šali me je vprašal, čemu bom pomagal. Odvrnil sem mu: »Pozneje«. Vzel sem njihovega psička v naročje ter se odpravil v kuhinjo. Takrat mi je teta, tako sem klical sosedo, dala kos torte. Zelo sem se je razveselil. Medtem, ko sem si oblizoval prste, sem pozabil na ves svet okoli sebe. Ko sem pojedel torto, sem se odpravil k sosedu, da sem mu pomagal pri umivanju avta. Po končanem delu sem ga vprašal, če lahko sedem v avto. Ker se je sosed bal za avto, mi je na kratko odgovoril: »Ne.« Bil sem razočaran. Ker nisem nehal moledovati, se je sosed le omečal. Zelo je ključje iz avta ter odšel.

Zlezel sem v avto ter sedel za volan. Vrtil sem ga na eno ter na drugo stran, kot bi res vozil po cestišču. Nevede sem premaknil ročico za prestave ter se »odpeljala«. Ker je bil avto na hribčku, se je premaknil in zdrvel po strmini. Ker me je bilo strah, sem si z rokami pokril oči. Takrat pa je nekaj zabobnelo in avto se je ustavil. Ko sem pogledal iz avta, sem videl, da sem podrl ograjo sosedovega vrta.

POZNEJE JE RAZJARJENI SOSED POKLICAL MOJE STARŠE! Najprej je oštel mene, nato pa starše. Doma pa so me ošteli še starši. Mama mi je šepnila na uho, naj se opravičim. Ker pa je nisem razumel, sem rekel sosedu: »Ko bom velik, si bom pa sam kupil avto.« To je sosedu še bolj razjezilo.

Tako smo si bili v jezi cel mesec. Čez nekaj časa pa sem se sosedu opravičil za napravljeno škodo. Takrat me je sosed potepjal po rami ter dejal: »Je že v redu. Povrhu tega pa sem bil jaz kriv, da sem te pustil samega v avtu.«

Boris Golčman, 8. a. OŠ bratov Letonje, Smartno ob Paki

Tudi kolo mora biti pravilno opremljeno, če se hočemo z njim varno vključiti v promet. To sedaj vedo tudi učenci podružnične osnovne šole v Belih vodah, ki so pred nedavnim z zanimanjem prislunhili predstavniku Občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu o opremljenosti kolesa.

Velenje 2000

3.3. Razvojne možnosti, omejitve in strategija dolgoročnega razvoja občine Velenje

3.3.1. Dolgoročni razvojni dejavniki

Razvojne možnosti in omejitve dolgoročnega razvoja občine Velenje lahko obravnavamo skozi štiri glavne dejavnike gospodarskega in družbenega napredka: ekonomski, socialni in organizacijski, tehnični in tehnološki ter prostorski okvirji, pogoji in problemi. Če pa te dejavnike nekoliko poenostavimo, bi jih lahko razvrstili v dve veliki skupini: v subjektivne in objektivne dejavnike. Pod objektivnimi dejavniki razumemo danosti in procese, ki obstajajo neodvisno od volje posameznika in s katerimi je treba pač računati: prostorski razvoj, tehnološke možnosti, demografske danosti, ekonomski pogoji. Pod subjektivnimi dejavniki pa razumemo vrednote in cilje, ki si jih postavljata delovna organizacija, ter institucionalni nosilci planiranja in načrtovanja družbenega razvoja v celoti. Seveda sta oba dejavnika, subjektivni in objektivni, odvisna med seboj. Cilji se prilagajajo objektivnim razmeram in potrebam, po drugi strani pa so izhodišče družbene akcije, ki spreminjata razmere.

Sleherno gospodarstvo je najprej situirano v določenem fizičnem prostoru, pod čemer seveda ne razumemo samo geografske lokacije, fizične razsežnosti in konfiguracije terena, predvsem pa naravnega bogastva, ki se nahajajo v tem prostoru. Takšno naravno bogastvo je v primeru velenjske občine predvsem premog, ki je temelj vsega njenega gospodarskega razvoja. Nadaljnja ključna prostorska danost pa je seveda bližnja perspektiva izčrpanja tega naravnega bogastva. Med prostorskimi dejavniki v ožjem pomenu besede pa moramo omeniti predvsem

majhne razsežnosti, hribovitost, ki omejuje možnosti naselitve, ter prilično odmaknjenost od glavnih prometnih ter gospodarskih in kulturnih središč.

Prostorskega faktorja ne moremo ločiti od tehnološkega, šele določena stopnja tehnološke razvitosti je namreč omogočila, da je izkopavanje nizko kaloričnega lignita sploh postalo ekonomsko rentabilno, in prav ona je omogočila tudi takšno hitrost izkopa, da nadaljnji izkop v doglednem času ne bo več rentabilen. Medtem ko so v ZDA in Sovjetski zvezi že v začetku našega stoletja razvili tehnologijo vtekočinjanja in vplinjavanja premoga z izogrevanjem premoga v zelo globokih nahajališčih, nas pogoji izkopa v velenjskih rudnikih, ki spadajo med najtežje v Evropi, odvrčajo od mehničnega prenašanja tujih izkušenj in velenjske razmere.

Podobno kot tehnologija določa vrsto naravnih bogastev in stopnjo njihovega izkoriščanja, pogojuje tudi stopnjo in vrsto angažiranosti človeškega faktorja, ki predstavlja socialni in organizacijski okvir in pogoj gospodarjenja. Sleherna tehnologija zahteva večjo ali manjšo število delavcev, postavljata določene zahteve glede na starost in spol delavcev, zahteva določeno poklicno in izobrazbeno strukturo, itd. Za tehnologijo v velenjski občini seveda velja, da je tipično delovno intenzivna, se pravi, da zahteva velike količine delovne sile z razmeroma nizko stopnjo izobrazbe. Njena nadaljnja značilnost so razmeroma majhne možnosti zaposlovanja žensk. Na sto zaposlenih moških odpade v velenjski občini samo 66 žensk, medtem ko jih odpade v Sloveniji kot celoti 77. Oba faktorja, se pravi delovna intenzivna ekonomika in razmeroma nizek delež zaposlovanja žensk, seveda spet povečujeta demografski pritisk na razpoložljivi fizični prostor. Seveda pa se

delovanje človeškega faktorja ne omejuje samo na demografijo; v enaki meri moramo upoštevati tudi stališča, vrednote in navade posameznikov, njihove medsebojne odnose, oblike organiziranja itd. Vsi ti dejavniki so po eni strani odvisni od naravnih danosti, tehnoloških dejavnikov in ekonomskega razvoja, po drugi pa seveda sami vplivajo nanje in jih oblikujejo.

Ko govorimo o ekonomskih dejavnih, imamo v mislih ekonomske težave Gorenja. Te težave so seveda spet povezane z drugimi dejavniki, tako z delovno intenzivno tehnologijo, z nizko izobrazbeno ravno zaposlenih itd. Tehnologija je ostala slej ko prej delovna intenzivna, zato lahko ob sleherni oživitvi gospodarstva pričakujemo ponovno ekstenzivno zaposlovanje, in nekateri znaki tega se že kažejo. Eddini sprejemljivi izhod iz te situacije bi bil nagel prehod v razvojno intenzivno gospodarjenje, in zlasti v Gorenju so že napravili nekatere korake v tej smeri. Sedanja proizvodnja bele tehnike naj bi se obogatila z elektronomo, uporabile naj bi se že pridobljene izkušnje na področju robotike itd. Toda upravičeno se postavlja vprašanje, kako naj gospodarstvo, ki ni našlo in zbralo sredstev za modernizacijo niti v prejšnjih ugodnejših časih, to stori danes, v obdobju krize, ko se bori za goli obstoj. Po drugi strani pa nas težave opozarjajo, da velenjsko gospodarstvo ni osamljen otok, ampak je tesno povezan z jugoslovanskim, pa tudi s svetovnim gospodarstvom.

3.3.2. Strategija dolgoročnega razvoja občine Velenje

Izhajajoč iz danes prevladujočega stališča, da je tehnološki razvoj postal poglavitni dejavnik rasti delovne in tehnične produktivnosti in če izhajamo iz slovenske dolgoročne strategije, t. j. iz

preusmeritve od delovno ekstenzivne, lahko predelovalne strukture na tehnološko komponento razvoja, lahko ugotovimo, da bo Velenje s svojo obstoječo industrijsko strukturo lažje startal v novo obdobje kot drugi, zlasti terciarni oz. lahko predelovalni centri in regije.

Velenjska industrija ni prilagodljiva, ker za razvoj ni bila usposobljena, primanjkoval ji je t. im. „software“, siva substanca, znanje, raziskovanje. Zato je bil v preteklosti položaj gospodarstva v neugodnem položaju: brez fleksibilnosti (z izjemo proizvodnje II. oddelka) in brez razvojno — znanstvene substance. Tehnološka strategija (forsira rast I. oddelka), bo zahtevala obilo deviznega kapitala, ki ga lahko prispeva predvsem fleksibilni design, kvaliteta, marketing II. oddelka.

V tehnološko varianta dolgoročne strategije nas prisiljujejo strukturne spremembe doma in v svetu, antiinflacijska oz. stabilizacijska prizadevanja ter recesija na mednarodnem gospodarskem prizorišču. V to varianta nas vodi tudi zgodovinsko — razvojna spoznanja. Tako se npr. na določeni nižji stopnji razvitosti nosilci napredne strukture delovne intenzivne industrije, ki so prevzemale naravni in deagrarizacijski priliv delovne sile. Slovenija in Velenje sta že prerasla to razvojno fazo in vstopila v naslednjo: to je v etapu prestrukturiranja sekundarnega sektorja (pretežni del Jugoslavije bo še do cca 1990 leta v etapi prestrukturiranja iz kmetijstva v industrijo. Vse etape razvoja: delovno — intenzivna — tehnološka intenzivna — razvojno intenzivna so v prestrukturiranju industrije Velenja evidentne.

„Velenjski model“ strategije pa poleg favoriziranja tehnološko in razvojno intenzivne skupine dejavnosti, vključuje tudi tradicionalne delovno intenzivne panoge. To razlikovanje utemeljujemo z vsesplošnim pomanjkanjem kapitala in znanja za prehod na intenzivnejše panoge. Jasno je, da je prehod na tehnološko varianta strategije življenjska nujnost, hkrati pa je nadaljnji razvoj pogoj za priliv konvertibilnih deviz za ohranitev stika s svetovno tehnologijo.

Izvoz na konvertibilna področja bo v središču naših prizadevanj, zato da zagotovimo nakup nafte in nakup sodobne tehnologije. Krizno obdobje deficita v plačilni bilanci in forsiranje izvoza bo trajalo po napovedih tja do l. 1988—1990.

Proizvodnji hrane, surovini in energije so sodelavci projekta „Velenje 2000“ dali strateško pomembno pozicijo.

Kriteriji prestrukturiranja se zgodovinsko niso spreminjali, pač pa so se dopolnjevali. Ti kriteriji so:

- višja produktivnost tehnike in živiga dela, ki se izraža v višjem dohodu na zaposlenega;
- intenzivnejša izvozna naravnost, ki se izraža v večjem deviznem prilivu, zaradi nabave nove tehnologije, energije, repromateriala;
- večja racionalnost uporabe energije, surovini, živiga dela, naravnega akumuliranega bogastva, ki se izraža v višjem dohodu na prebivalca;
- uvajanje (poleg ekonomske) — tudi socialna in prostorska racionalnost na podlagi objektivnih, humano opredeljenih vrednot, kar se izraža v humanih socialističnih samoupravnih odnosih in v zaščiti zdravstvenega delovnega in življenjskega okolja.

Naslednja posledica tehnološke in izvozne orientacije v dolgoročni strategiji Velenja je problem skladnosti v strukturi gospodarstva in skladnosti v ekonomskem, socialnem in prostorskem aspektu družbenega razvoja.

Problem skladnosti je večina dilema vsake rasti. Ta dilema izhaja pravzaprav iz kriterija izbire dolgoročne strategije in vrednot vsakokratne družbe. Problem skladnosti se kaže predvsem v razmerju med ekonomskimi in socialnimi interesi in cilji, ki so si v zgodovinskem konfliktu. Medtem ko obstajajo v ekonomskem planiranju relativno jasni cilji ekonomskega razvoja in jasni ekonomski indikatorji, se v planiranju socialnega razvoja srečujemo z nejasnostjo ciljev in nejasnostjo indikatorjev.

more izpeljati sama po sebi, marveč le v povezavi z ustreznimi subjektivnim faktorjem: izobrazba, raziskovanje, zdravstvo, telesna kondicija in mentalna sposobnost, ki jo delu daje kultura, so nepogrešljivi in le za ekonomske interese.

Kvaliteta subjektivnega faktorja v tej strategiji ni le sredstvo pač pa tudi in predvsem cilj.

Skladnost med ekonomskimi, socialnimi in prostorskimi cilji je torej temeljna vsebina izbrane strategije dolgoročnega razvoja Velenja.

4. RAZVOJNE SPECIFIČNOSTI Razvojni faktorji

Gospodarska in socialna zgodovina ter urbanski razvoj v zadnjih 30 letih sta očitno pokazala na številne primerljive prednosti v dosedanem toku pa so stale na poti tudi številne ovire (antifaktorji). Na prvo mesto sodi znanje, t. j. kadrovski potencial, njegova neustrezna izobrazbena struktura zaposlenih oz. % deleža posameznih izobrazbenih nivojev med zaposlenimi. Posledica teh pomanjkivosti je pomanjkanje realističnih in hkrati širokopteznih konceptov, programov in projektov, zaradi določene miselnosti, izhajajoče iz samozadostnosti in strahu pred tveganjem zaprtosti itn. Kot ovira nastopajo problemi jugoslovanske ekonomske politike in gospodarskega sistema (deficit plačilne bilance, inflacije itn.) ter zunanja svetovno-tržna gibanja, omejitve ipd., ki se jim ne moremo dovolj prilagajati, zaradi neelastičnosti velikega dela ekonomsko-socialne strukture Velenja.

Tudi družbene dejavnosti se praviloma toga odzivajo na spremembe in nove zahteve časa t. j. na nove zahteve po družbenih dobrinah in storitvah, kot so novo znanje, izobraževanje, kultura, ipd.

Še najmanj prilagodljiv pa je prostor in gradene fizične strukture. Zato je tukaj riziko napačnih odločitev največji. Slaba prilagoditvena sposobnost velenjske socioekonomske strukture je nedvomno črna največjih vprašanih naše bodočnosti in je funkcionalno vzročno posledično zvezana z mobilnostjo oz. mobilnostjo produktijskih faktorjev.

KOLEDAR

ČETRTEK, 21. februarja, IRE-
NA
PETEK, 22. februarja, MARJE-
TA
SOBOTA, 23. februarja, MAR-
TA
NEDELJA, 24. februarja, MA-
TJA
PONEDELJEK, 25. februarja,
SERGIJ
TOREK, 26. februarja, ANDREJ
SREDA, 27. februarja, GABRI-
JEI

MALI OGLASI

ZAPOSILIMO šoferja C katego-
rije z nekaj prakse. Osební doho-
dek po dogovoru, poskusno delo
en mesec. Interesenti naj se javijo
na telefon: 854-806 ali 857-599.
PRODAM lado 1300, letnik 1977,
obnovljeno, garažirano. Telefon:
707-192, od 13. ure dalje.
UGODNO PRODAM barvni TV
z daljinskim upravljanjem (56 cm)
in ekvalizer na deset področij.
Telefon: 857-294.
PRODAM Z 101 C, letnik 1980,
registrirana do januarja 86. Tele-
fon: 853-447.
COMMODORE 64, popolnoma
nov, deklariran in ATARI TV
elektronske igre ugodno prodam.

Telefon: 855-260, med 18. in 20.
PRODAM dobro ohranjeno ku-
hinjsko mizo in stole. Informacije
po telefonu 853-529, popoldan.
UGODNO PRODAM dobro
ohranjeno spalnico. Informacije
— Ulica Vrnjačke banje 3/8
nadstropje, stanovanje 66, Titovo
Velenje.
PRODAM starejšo kravo s telem.
Informacije na telefon:
884-173.
UGODNO PRODAM sedežno
garnituro z raztegljivim ležiščem,
cena 3 SM. Hugomir Kučera,
Šaleška 19, Titovo Velenje.
PRODAM rezervne dele za
ŠKODO 120 I in motor za Zas-
tavo 750 S. Telefon 856-583, po 18.
uri.
ODDAM GARAŽO v Titovem
Velenju. Telefon 857-436.

ODVETNIK RUDI PAHO-
LE posluje v novi pisarni:
Ulica bratov Mravljak 1, Ti-
tovo Velenje. Sprejem strank:
ponedeljek in sredo od 10. do
12. ure in od 16. do 18. ure.

KUPIM motor za čoln z naj-
manjšo močjo. Mikoletič, Šercer-
jeva 13, Titovo Velenje.
UGODNO PRODAM sedežno
garnituro z raztegljivo posteljo
Meblo, skoraj novo in komplet
Regal Brest. Informacije zvečer,
858-858.

SE VAM JE POKVARIL
VRTALNI STROJ, SESA-
LEC, FEN, KAVNI MLIN-
ČEK, BRIVNIK, LIKAL-
NIK... pa ne veste, kje bi
vam ga hitro in kvalitetno
popravili? Oglasite se v
Mozirju 99, kjer je odprt servis
za male gospodinjke aparate
in električna orodja Iskra in
Elma Roventa. Za založenost
z rezervnimi deli in za vaše
zaupanje pa bo poskrbel Tone
Grlica, Mozirje 99.

DO ERA TOTOVO VELENJE
TOK KMETIJSTVO ŠO-
STANJ

OBVESTILO:

Obveščamo vas, da bomo
prodajali kokoši nesnice za
zakol ali nadaljnjo rejo, cena
300,00 din za komad pri
kooperantu MILANU ŠPE-
HU, LOKOVICA 43 od 25. 2.
dalje od 8.—18. ure.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

VSE NA ENEM MESTU

TUDI V TITOVEM VELENJU NA CELJSKI 36 A,

telefon: 855-552 in 854-626

- letalske, železniške in ladijske vozovnice
- letni oddih in smučanje
- prevozi z modernimi turističnimi avtobusi
- izposojanje vozil Rent-a-car
- izleti in potovanja

PLANICA — smučarski poleti 16. in 17. marca, 1 dan ZA ZAKLJUČENE SKUPINE
IN MLADINO POSEBNE UGODNOSTI!

OPERETA NA DUNAJU za 8. marec, 2 dni

— strokovna potovanja na obiske domačih in mednarodnih sejmov in razstav

MUNCHEN — mednarodni obrtni sejem od 9. do 17. marca, 2 dni

KOMPAS — VAŠ POPOLNI TURISTIČNI SERVIS

Cestno podjetje Celje
TOZD VZDRŽEVANJE IN VARSTVO CEST

obveščča

da bo zaradi gradbenih del delno oviran promet na Šaleški
magistrali na odseku 150 m od križišča za Šoštanj v smeri
Mozirja v dneh od 25. februarja do vključno 8. marca 1985
od 7. do 16. ure vsak delovnik razen nedelje.

Udeležence prometa prosimo, da upoštevajo postavljeno
cestno-prometno signalizacijo.

ZAHVALA

Ob smrti drage mame, babice in prababice

Ane Ledinek

iz Belih vod

se najprisrčneje zahvaljujemo vsem sosedom in ostalim, ki so nam
kakorkoli pomagali v teh težkih dneh, darovali cvetje ter jo
pospremili na njeni zadnji poti.
Iskrena hvala tov. Milošu Volku za poslovljeni govor, pevcem in
duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: sinova Franc in Martin z družinama

Vegrad, n. sol. o., Titovo Velenje
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 Titovo Velenje, Prešernova 9/a

Komisija za delovna razmerja DSSS objavlja prosta dela in
naloge:

1. UREJANJE ARHIVSKEGA GRADIVA
2. SAMOSTOJNA EVIDENCA DOBAVITELJEV

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev morajo kandi-
dati izpolnjevati še posebne pogoje:

pod 1.: srednješolska izobrazba in 1 leto delovnih izkušenj
na enakih ali podobnih delih

pod 2.: srednješolska izobrazba ekonomske smeri ali z delom
pridobljene delovne zmožnosti, 2 leti delovnih izku-
šenj na enakih ali podobnih delih.

Komisija za delovna razmerja tozd Mehanizacija
objavlja prosta dela in naloge

KLJUČAVNIČARSKA DELA — 10 delavcev
(občasno delo v inozemstvu)

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev morajo kandi-
dati imeti še končano ustrezno šolo.

Z izbranimi kandidati bomo sklenili delovno razmerje za
nedoločen čas z obveznim poskusnim delom. Kandidati
morajo pisne prijave z dokazili o strokovnosti poslati v
kadrovsko službo v 8 dneh po objavi oglasa.

Vse prijavitelje bomo pisмено obvestili v 30 dneh po opravlje-
ni izbiri.

VEKOS

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b

DO VEKOS n. sub. o.
TOZD TOPLOTNA OSKRBA
Koroška 3 a
TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja TOZD Toplotna oskrba objavlja
prosta dela in naloge:

1. MONTAŽA OGREVALNIH NAPRAV — 4 delavci
2. VZDRŽEVANJE TOPLOTNIH NAPRAV — 2 delavca
3. POMOŽNA DELA — 2 delavca

Pogoji:

Pod 1. točko
— KV monter ogrevalnih naprav
— 2 leti delovnih izkušenj

Pod 2. točko
— KV strojni ključavničar
— 2 leti delovnih izkušenj

Pod 3. točko
— končana osnovna šola

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim
delovnim časom.

Pisne prijave z dokazilom o izpolnjevanju razpisnih pogojev
pošljite v roku 8 dni od objave na naslov: DO VEKOS,
Kadrovska služba, Koroška 37 b, Titovo Velenje.

Vse kandidate bomo o izbiri pisno obvestili najpozneje v roku
30 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta in starega očeta

Mija Kamenickega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji
poti.
Posebno se zahvaljujemo osebju bolnišnice Topolšica ter Domu upokojencev Titovo Velenje,
godbi TEŠ Šoštanj in duhovniku za opravljen obred.
Vsem še enkrat hvala.

Žalujoci: sinovi Marko, Ivan, Đuro, hčerki Verica, Katica z družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubljene mame in stare mame

Justine Horjak

iz Titovega Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem, ki so darovali cvetje ter jo spremili na
njeni zadnji poti.
Posebna zahvala dr. Zupanču, zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica in sosedji Angeli
Hudobrennik za pomoč pri njeni bolezni. Hvala tudi govorniku, pevcem in duhovniku za
opravljen obred.

Žalujoci: hčerki Milka in Sonja z družinama.

Kaj morem jaz zato,
če meni je močno hudo
in svet ne zna in svet ne ve,
da otiram si solze.

(Murn)

ZAHVALA

Ob mnogo prerani smrti naše drage mamicе, žene, snahe in svakinje

Elice Jevšnik

iz Gaberka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom za izkazano pomoč ter izrečeno
sožalje. Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja
družini Ostir za nesebično pomoč. Hvala tudi duhovniku za opravljen obred in tolažilne besede.

Žalujoci: mož Jože, sinova Peter in Jožek, mama Fanika in ostalo sorodstvo.

In duh se med spomini lahko vije
in naše ranjeno drhti srce
in pozno ura v tihí noči bije
oči še vedno v temno noč strme.

(D. Kette)

V SPOMIN

Včeraj, 20. februarja, je minilo bridko in žalostno leto, odkar te je
kruta usoda odtrgala od nas, ljubi sin in brat

Miran Vogrinc

O. bolečina, ki je strla naša srca in resnica, ki je ne moremo dojeti. Poln načrtov, ki so se kovali v
tebi, si moral tako nesrečno umreti, star komaj enaindvajset let. Vsak dan se sprašujemo, zakaj?
Naš dom je prazen, teman, brez sonca in življenja. Ljubi sin, z nami si živel, živiš in boš živel, dokler
nam bo dana živeti.

Hvala vsem, ki se ustavite ob njegovem preranem grobu s svečko in cvetjem.

Neutolažljivi vsi njegovi

PUST

Za nami so pustni dnevi, dnevi norčij, dnevi, ko smo ali ko so nekateri, na glas in pikro povedali to, kar morda brez mask nebi. Tudi letos so prebivalci Titovega Velenja ostali brez nekdanjega tradicionalnega pustnega karnevala. Ne pa tudi nekateri krajanje okoliških krajevnih skupnosti. Predvsem so se izkazali v KS Skale-Hrastovec, kjer so pripravili nad vse zanimiv pustni sprevod. Imeli so že 1001 sejo gradbenega odbora za zgraditev prepotrebne doma krajanov s trgovino. Žal, še niso našli parcele, zato so jo na pusta iskali s povečevalnim steklom. Upati je, da so jo le našli in da bodo končno le začeli graditi ta prepotraben objekt. Krajanje Skal in Hrastovca so želeli s svojim pustnim kralvom tudi v Titovo Velenje. Žal, jim je zmanjkalo časa.

Veselo je bilo tudi v Kavčah. V Topolšici pa so dali na sito vse težave,

od trgovine itd. Pohvaliti pa je treba zaposlene v hotelu Vesna, ki so pripravili pustno rajanje za najmlajše. Pustno maškardo pa so pripravili za

malčke iz vrtcev tudi v Rdeči vrtnici v hotelu Paka. Škoda je, da na pustno nedeljo ni bilo pustne zabave za najmlajše tudi v Rdeči dvorani.

Turistični center Golte

V čudovitem okolju s soncem obsijanega turističnega centra na Golteh sta Časopisno podjetje Delo in Kompas v nedeljo pripravila še zadnjo letošnje zabavno prireditev „Zima 85“. Pri organizaciji so sodelovali prizadevni domačini ter turistični in gostinski delavci. Začetek tekmovanja so prijetno osvežili mozirski pustnjaki s svojo godbo in županom, ki je voditelju tekmovanja Marjanu

Vesela in prijetna nedelja

Kralju blagohotno „dovolil“, da lahko s prireditvijo prične. Tekmovalne vne me pri nastopajočih ter veselja in smeha med gledalci vsekakor ni manjkalo. Po tekmovalnih točkah, ki so bile prilagojene narodopisnim značilnostim Gornje Savinjske doline, je v sklepnih igri zmagal Franc Kačičnik, ki mu je glavni urednik Dela Boris Dolničar izročil znani Delov rumeni anorak, kot

zmagovalec pa si je prislužil nič drugega kot celoletno karto za RTC Golte. Nič drugega zato, ker je Franc Kačičnik uslužbenec tega centra. Sicer pa bogatih nagrad za vse nastopajoče ni manjkalo, prispevale pa so jih organizacije združenega dela.

Namen akcije seveda je, da poživi utrip in ponudbo manjših slovenskih smučišč in ta namen je

bil zagotovo dosežen. Zadovoljni so bili tekmovalci in gledalci, prav tako prireditelji in gostitelji na Golteh, ki so po končanem tekmovanju gostom pokazali tamkajšnja smučišča in jim predstavili razvojne načrte. Med uglednimi turističnimi delavci, ki so tokrat obiskali Golte, sta bila tudi predsednik turistične zveze Slovenije Leopold Kres in generalni direktor Kompas-pasa Egon Conradi.

Flosarske večine so pač morali prilagoditi snegu

Mozirski Pust in njegovi spremljevalci so zares poživil prireditev

Silovškova znova odlična

Na Pohorju je bilo preteklo soboto mladinsko državno prvenstvo v smuku. V štirih mladinskih kategorijah je nastopilo 79 tekmovalcev iz 16 klubov. Velik uspeh je med mlajšimi mladinkami dosegla Velenjanka Saša Silovšek, ki je progno prevozila s časom 1:22.29, drugouvrščena B. Humar (Novinar) pa je dosegla čas 1:23.46.

Elektra : Jeklotehna 98:67

V prvi tekmi polfinala kadetskega prvenstva Slovenije je Elektra zanesljivo premagala gostujočo ekipo iz Maribora. Domačini so igrali dobro ves čas in zanesljivo premagali Branik. Najboljša pri Elektri sta bila kapetan Janič in Kitak. Z matematičnimi meti se je izkazal tudi Rotovnik, ki je zadel štiri trojke.

Za Elektro so igrali: Blagotinšek, Sevek 4, Lipnik 11, Pečovnik, Kitak 23, Dumbuya 8, Janič 30, Kremer, Oček, Rotovnik 19, Brešar 3 in Marko.

Smučarski skoki

Pretekla sobota je bila za smučarje — skakalce vseh kategorij zelo pestra, saj so se vrstila tekmovanja po celi Sloveniji.

Mlajši pionirji A so za pokal Cockte nastopili v Predmeji. Zmagal je Kopač (Ziri) s 207,7 točke, Velenjčan Rednjak je bil s 176,7 točke tretji, njegov klubski tovariš Pogorelec pa četrti s 175,3 točke. Na 16. mestu pa je pristal Cepelnik. Zbral je 144,0 točke.

Za pokal Cockte so se na Ravnah pomerili starejši pionirji. Zmagal je Pušnik, ki je skočil 49 in 50 m ter zbral 203,6 točke. Tamše je bil s 180,1 točke četrti (45,5 in 46 m), na 15. mesto se je uvrstil Pogorelec. Rednjak 21, Dolar 23, Trs 33, Cepelnik 35. Tamše pa 40 med 46 tekmovalci.

Med 25 tekmovalci za pokal Cockte v Misljini je zmagal Kovačič (Toper Celje) s 190,7 točke, Velenjčan Pušnik je bil med mlajšimi mladinci drugi s 180,8 točke. Tamše pa s 169,5 točke šesti. Nastopili so tudi člani. V tej konkurenci je tekmoval mladinec Matjaž Mihelič in osvojil 11. mesto med 31 tekmovalci.

Iztok Golob 36.

Na 8. mladinskem svetovnem prvenstvu v klasičnih disciplinah v Täschu v Švici je nastopil tudi mlad velenjski skakalec Izток Golob. Med 59 nastopajočimi v skokih na 80 m skakalci je bil 36 s 170,8 točke. Zmagovalec Haim (Avstrija) pa je zbral 201,9 točke.

Kegljanje

Pomembna zmaga

Pomembno zmago v boju za vrh lestvice so dosegli keglačji Šoštanja v 6. kolu v prvi medobčinski ligi. Na domačem kegličju so ugnali drugouvrščeno ekipo Obrtnika iz Celja. Rezultat srečanja je bil 5148:5065.

To pomembno zmago so za Šoštanj dosegli: Glavič 877, Rajster 871, S. Fidej 857, Križovnik 854, Jovanovič 853 in Znidar 836 podtrih kegļjev.

Ekipo Šoštanja, ki je trenutno na četrtem mestu čaka v 7. kolu težko gostovanje v Radečah pri tretjevrščeni ekipi Papirničarja.

Judoisti

znova na blazinah

Po krajšem premoru so se slovenski judoisti v soboto znova zbrali v Slovenski Bistrici na republiškem prvenstvu. To tekmovanje sodi med najstarejše v Sloveniji, finalisti pa si pridobijo višji pas. Judoisti Titovega Velenja so na tem tekmovanju osvojili kar šest medalj.

Tako je Damjanovič pri rumenih pasovih osvojil tretje mesto, pri oranžnih Laznik in Vrhovšek, pri zelenih je bil Zacicrovnik prav tako tretji. Smoň pri rjavih. Cestnik pa se je uvrstil med finaliste pri modrih pasovih. Dadič, Jelenko in Meža so delili 4. in 5. mesto. Za začetek sezone vsekakor spodbudni rezultati.